

Gazeta Impakt

LAJME - ANALIZA - STUDIME

Një Paralajmërim për Izraelin dhe SHBA-në: Jemeni Nuk Është Siri

Lufta për Sirinë: Fuqitë rajonale garojnë për ndikim

Gazetarja Alba Kepi ironizon veprimet jo dinjitoze të kryeministrit shqiptar me kryeministren italiane në Ebu Dhabi

Pasojat e Grupit Terrorist MEK në Shqipëri Pas Thirrjeve për Luftë në Iran. Janar 2025 në Francë

MEK: Një Mjet i Terrorizmit të Sponzorizuar nga Shtetet Perëndimore

Dorëheqja e Justin Trudo: Analiza e Faktorëve dhe Pasojave

Parimet e Sistemit të Drejtë në lidhje me kredinë

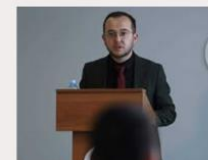

A mund Operacioni True Promise III të rimodelojë fatin gjeopolitik të Iranit?

Punonjësit e BBC zbulojnë 'të gjithë punën' e redaktorit për të mbuluar krimet e luftës izraelite

Standartet e dyfishta: marrëveshja e fshehtë e Turqisë me Izraelin

Dhimbja e Gaza-s: Një Tragjedi për Historinë dhe Njerëzimin

16
JANAR
Tiranë
Shqipëri

2025

Muxhahedinët në Spitalin "Shefqet Ndroqi": Trajtime pa regjistrim në sistem?

Maryam Rajavi rekruton Mike Pompeon per lufte kunder Iranit. Islamit dhe Palestines

Shkencë pa mençuri në duart e terroristëve

Gazetarja Alba Kepi ironizon veprimet jo dinjitoze të kryeministrit shqiptar me kryeministren italiane në Ebu Dhabi

Gazetarja Alba Kepi në profilin e saj në Facebook shkruan:

Happy birthday Mr President!

Nëse në një Pallat mbretëror hyn një klloun nuk është se bëhet mbret por është Pallati që shndërrohet në cirk.

Kryeministrja italiane festoi ditën e lindjes me një dhuratë nga KM shqiptar; një shall realizuar nga një sipërmarrës italian që fabrikën e tij e ka transferuar në Shqipëri. Jo vetëm ia dhuroi por dhe ia vuri mbi kokë me konfidencialitetin sa shokues për të pranishmit aq dhe të sikletshëm për ta e vetë Melonin.

Happy birthday MR President me një dhuratë hilacake simbol i zgjedhjes së bizneseve italiane që spostojnë në Shqipëri selitë e tyre për t'i shpëtuar barrës fiskale të taksimit në sistemin italian e me fabrika ku prodhimi bazohet në krah pune shqiptarësh që u kushtojnë disa herë më pak se sa një punëtor italian.

Happy birthday Mr President e do ishte mirë që mbi krye të kishit shallin e një punëtori shqiptar që varfëria e pasiguria e detyroi të jetë një nga 1 milionë shqiptarët që këto 3/4 vitet e fundit është larguar nga Shqipëria për shkak të keq qeverisjes së mikut tuaj.

E pamundësia për të siguruar jetesën për fëmijët, pasiguria e së nesërme e seleksionimi politik për të jetuar e u realizuar, është i pakrahasueshëm me cdo regjim fiskal o interes personal të një sipërmarrësi italian.

Happy Birthday MR President e keni të drejtë kur i thoni buzagaz se "Edi duhet t'i japësh fund këtyre skenave!" "Hall i madh e shtyn", thotë një shprehje popullore shqiptare, MrPresident. Miqësia juaj me më të fortin e botës e shtyn në këto performanca kllounash. Në SHBA një dosjer me qindra faqe e përfshin Ramën në një nga skandalet më skandaloze mës Shqipërisë e Amerikës ku korrupsioni i zbardhur nga kjo dosje ka dëmtuar demokracinë, diplomacinë e sigurinë, pra Shqipërinë Po SHBA janë nismëtarët e mbështetësit e një prej reformave më madhore të Shqipërisë post '90-reforma në drejtësi, por që po zhgënjën e preokupon kancelaritë botërore e organizma ndërkombëtare. Ministra, Kryetar Bashkie, vetë KM, Drejtues të lartë institucionesh, të identifikuar nën akuza të rënda korruptive nuk po gjykohen nga rregullat e një drejtësie nën seleksionimin e një diktati politik që e bën pushtetin e pavarust të saj një lojë në duart e vetë Ramës.

Data 20 janar e nisja e një administrate te re amerikane është halli i madh i kësaj performace cirku në ditën tuaj të lindjes MR President, e si thotë shprehja "miku im është dhe miku juaj" e tek miqësia mes të tretëve ndoshta do vij koha të ju kërkoj ndonjë favor.

Happy birthday MR President e si thuhet shpesh në politikë, kur në një Pallat mbretëror hyn një klloun nuk është se bëhet mbret por është Pallati që shndërrohet në cirk.

Nga poturet e atlete samitësh, nudizëm në plazh, puthje e përqaftime liderash, sot në arkivin institucional e mediatik u shtua dhe performanca e Ramës që ju bekon me shaminë e kokës në Abu Dhabi.

Pasojat e Grupit Terrorist MEK në Shqipëri Pas Thirrjeve për Luftë në Iran, Janar 2025 në Francë

Në janar 2025, një ngjarje e rëndësishme ndodhi në Francë, ku Mike Pompeo, ish-Sekretari i Shtetit të SHBA-së, mori pjesë në një konferencë të organizuar nga Mujahedin-e Khalq (MEK), një grup që ka një histori të gjatë dhune dhe aktiviteteve terroriste. Gjatë kësaj ngjarjeje, Maryam Rajavi, udhëheqësja e grupit, bëri thirrje për luftë dhe intensifikimin e veprimeve të dhunshme kundër regjimit të Iranit, duke nënvizuar se ndryshimi në Iran mund të arrihej vetëm përmes forcës. Kjo situatë ka shkaktuar reagime të shumta dhe ngrit pyetje të rëndësishme për pasojat që ky grup mund të ketë në Shqipëri, një vend që ka strehuar këtë organizatë për shumë vite.

Historia e MEK dhe Aktivitetet e Saj në Shqipëri

MEK, i njohur gjithashtu si Mujahedin-e Khalq, është një grup që ka operuar në mënyrë të dhunshme për dekada, duke u angazhuar në një seri sulmesh dhe operacione terroriste kundër shtetit iranian dhe individëve të lidhur me regjimin e tij. Ky grup ka shkaktuar mbi 17,000 vdekje gjatë historisë së tij dhe është akuzuar për përdorimin e metodave të dhunshme si bombat, vrasjet, dhe sabotazhet për të arritur objektivat politike.

Në vitin 2013, Shqipëria u bë një nga shtetet ku MEK vendosi kampet e tij, duke i siguruar një bazë operacionale nga ku mund të zhvillonte aktivitete të ndryshme, përfshirë organizimin e ngjarjeve politike dhe mobilizimin e mbështetjes ndërkombëtare. Kjo prani ka ngritur shqetësime, pasi aktivitetet e grupit janë të lidhura ngushtësisht me veprime destabilizuese, si dhe me mbështetje të mundshme për regjime dhe politikanë që promovojnë përfitime financiare dhe strategjike nga ky grup.

Thirrjet për Luftë dhe Rreziku i Pasojave për Shqipërinë

Në janar 2025, pas thirrjeve për luftë dhe intensifikimin e operacioneve nga udhëheqësit e MEK, Shqipëria po përballet me një situatë të vështirë, e cila mund të ketë pasoja të rënda për sigurinë e saj dhe stabilitetin rajonal. Pjesëmarrja e Mike Pompeo, një figurë e njohur politike nga SHBA, në këtë ngjarje, është një sinjal i qartë për mbështetje të mundshme perëndimore për MEK, që mund të përshkallëzojë tensionet me Iranin dhe të dëmtojë marrëdhëniet e Shqipërisë me vendet e tjera, përfshirë ato të rajonit të Lindjes së Mesme.

Thirrjet për luftë të bëra nga Maryam Rajavi dhe ndihma e mundshme e mëtejshme nga aktorë të huaj mund të vendosin Shqipërinë në një pozitë të pasigurt, duke rrezikuar tërësinë e saj si një shtet që pretendon të respektojë ligjin ndërkombëtar dhe të jetë një mbështetës i paqes. Për më tepër, Shqipëria mund të përballet me pasoja të drejtpërdrejta në fushën e sigurisë kombëtare, siç është rritja e aktiviteteve të grupeve të dhunshme dhe mundësia e përfshirjes në konflikte të mundshme midis Iranit dhe MEK.

Pasojat Ekonomike dhe Diplomatike

Mbështetja e Shqipërisë për MEK dhe organizimin e ngjarjeve të tilla ka gjithashtu pasoja diplomatike dhe ekonomike. Vendet si Irani dhe aleatët e tij mund të rrisin presionin mbi Shqipërinë, duke kërkuar që kjo të ndërpresë mbështetjen për një grup terrorist dhe të respektojë të drejtat e njeriut dhe parimet e sovranitetit kombëtar. Shqipëria mund të përballet me pasoja në fushën e marrëdhënieve ndërkombëtare dhe mund të përballet me izolim nga disa shtete të fuqishme të Lindjes së Mesme, të cilat mund të shohin praninë e MEK në Shqipëri si një kërcënim për sigurinë dhe paqen e rajonit.

Nga ana tjetër, mbështetja perëndimore për MEK mund të sjellë një rritje të tensioneve në marrëdhëniet e Shqipërisë me vendet e tjera të BE-së dhe SHBA-në, të cilat mund të shqetësohen për ndikimin e MEK në politikën shqiptare dhe

sigurinë kombëtare. Kjo mund të çojë në pasiguri ekonomike, duke rritur rrezikun e sanksioneve, ndërhyrjeve diplomatike dhe pasojave negative në tregjet ndërkombëtare.

Çfarë Duhet të Bëjë Shqipëria?

Në këtë kontekst, Shqipëria ka një përgjegjësi të rëndësishme për të adresuar sfidat që vijnë nga pranimi i MEK dhe aktivitetet e tij destabilizuese. Shqipëria duhet të shqyrtojë seriozisht pasojat e mundshme të mbështetjes për një grup të tillë dhe të ndërmarrë hapa për të siguruar që territori i saj të mos shfrytëzohet për operacione terroriste. Kjo mund të përfshijë forcimin e ligjeve për sigurinë kombëtare, hetimin e çdo aktiviteti të dyshimtë dhe, nëse është e nevojshme, ndalimin e veprimtarive të grupeve që janë të përfshira në terrorizëm dhe nxitje të dhunës.

Në fund të fundit, Shqipëria duhet të kujdeset që të respektojë angazhimet ndërkombëtare për luftën kundër terrorizmit dhe të sigurojë një balancë të drejtë midis mbrojtjes së interesave të saj kombëtare dhe ruajtjes së reputacionit të saj ndërkombëtar si një shtet që respekton ligjin dhe rendin global. /Editorial i GazetaImpakt

MEK: Një Mjet i Terrorizmit të Sponzorizuar nga Shtetet Perëndimore

Autori: Alireza Niknam

Më 9 janar 2025, Mike Pompeo u takua me Maryam Rajavi dhe mbajti një konferencë shtypi M&M mbi këtë çështje. Gjatë takimit, Rajavi iu referua akteve terroriste të kryera nga MEK (Organizata Mujahedin-e Khalq e Iranit) kundër institucioneve qeveritare në Iran dhe inkurajoi veprime të tilla. Këto deklarata ngjasonin me ato të bërë nga Massoud Rajavi vitin e kaluar, i cili pranoi mbi 3,000 operacione terroriste në Iran.

MEK, një organizatë terroriste me një histori të gjatë të aktiviteteve terroriste kundër popullit dhe zyrtarëve të Republikës Islamike të Iranit, ka regjistruar mbi 17,000 vrasje në rekord. Grupi vazhdon aktivitetet e tij destabilizuese jashtë vendit, mbështetur nga disa shtete perëndimore, përfshirë Francën, Shtetet e Bashkuara, Izraelin dhe Shqipërinë. MEK kryen akte terroriste, sabotazh kibernetik dhe nënshtrim politik. Këto veprime, të cilat konsiderohen si subversione politike në çdo vend, shkelin ligjet ndërkombëtare. Megjithatë, këto ligje duket se nuk zbatohet për MEK.

Pavarësisht shkeljeve të dukshme të ligjit ndërkombëtar nga MEK në disa raste, kjo nuk e ka ndaluar Republikën Islamike të Iranit të thyejë heshtjen për këto aktivitete. Sipas ligjit ndërkombëtar, çdo grup terrorist që kryen akte kundër një vendi i jep të drejtën vendit të synuar për të ushtruar të drejtën e vetëmbrojtjes, edhe nëse kërkon eliminimin e grupit terrorist në një tjetër shtet me çdo mjet.

MEK lindi në vitet 1960 me qëllimin për të krijuar një qeveri mbi ideologjinë marksiste-islamike dhe për të hedhur poshtë monarkinë që sundonte Iranin. Përmes veprimeve të gjera terroriste, grupi shkaktoi vdekjen e mijëra qytetarëve dhe zyrtarëve iranianë pas Revolucionit Islamik. Pas fitores së Revolucionit Islamik të vitit 1979, MEK, për shkak të mosmarrëveshjeve themelore me revolucionin dhe Imam Khomeinin, eci drejt dhunës. Veprimet e tyre përfshinin shpërthime, vrasje dhe operacione të tjera terroriste kundër qytetarëve të zakonshëm dhe figurave kyçe të Republikës Islamike. Ndër aktet e tyre më të njohura ishte shpërthimi i vitit 1981 në selinë e Partisë Republikë Islamike, i cili vrau mbi 72 zyrtarë, si dhe vrasja e Presidentit Mohammad-Ali Rajaei dhe Kryeministrit Mohammad-

Javad Bahonar.

Pavarësisht historisë së saj të dhunshme, MEK ka gëzuar mbështetje nga disa shtete perëndimore, veçanërisht nga Franca, Shtetet e Bashkuara dhe Shqipëria. Kjo mbështetje i ka lejuar grupit të krijojë baza dhe të kryejë operacione jashtë Iranit. Shtetet perëndimore, shpesh nën maskën e promovimit të demokracisë dhe të drejtave të njeriut, i kanë siguruar MEK burime për të vazhduar aktivitetet e saj subversive kundër Iranit. Shqipëria ka lejuar MEK të krijojë një bazë të madhe operative, ku anëtarët raportohet se trajnohen në operacione kibernetike dhe shpërndarjen e propagandës. Franca dhe Shqipëria gjithashtu kanë mikpritur ngjarjet vjetore të MEK, të cilat janë ndjekur nga politikanë të shquar perëndimorë, duke e legjitimuar indirekt aktivitetet e grupit. Megjithatë, vitin e kaluar, Franca dhe Shqipëria kufizuan aktivitetet e grupit, duke refuzuar lejen për konferencën e tyre vjetore. Si pasojë, MEK, me bashkëpunimin e Gjermanisë, mbajti konferencën në Berlin, duke tentuar të tërheqë një tjetër shtet evropian në komplicitet me terrorizmin.

Veprimet e MEK shkelin hapur ligjet ndërkombëtare, përfshirë konventat kundër terrorizmit dhe parimin e mosndërhurjes në punët e brendshme të shteteve sovraane. Duke pritur dhe mbështetur këtë organizatë terroriste, Franca, Gjermania dhe Shqipëria mbajnë përgjegjësi për mundësimin e aktiviteteve të saj. Këto veprime janë në kundërshtim me angazhimet e këtyre shteteve për të luftuar terrorizmin në shkallë ndërkombëtare dhe minojnë sigurinë globale.

Sipas ligjit ndërkombëtar, Irani ka të drejtë të mbrohet kundër kërcënimeve terroriste që vijnë nga territore të huaja. Kartela e Kombeve të Bashkuara e njeh të drejtën e natyrshme të vetëmbrojtjes për shtetet anëtare. Duke marrë parasysh historinë e sulmeve të MEK në territorin iranian dhe aktivitetet e saj të vazhdueshme jashtë vendit, Irani është i justifikuar për të marrë masa për të neutralizuar

këtë kërcënim. Përgjigjja e Iranit mund të përfshijë përpjekje diplomatike ose ushtarake për të mbajtur përgjegjës shtetet pritëse për strehimin e MEK. Për më tepër, Irani mund të bashkëpunojë me organizata ndërkombëtare për të zbuluar aktivitetet e grupit dhe për të kërkuar klasifikimin e tij si një organizatë terroriste në mbarë botën. Irani ka nisur tashmë procese ligjore kundër liderëve të MEK në mungesë, duke i ftuar ata të emërojnë avokatë mbrojtës, megjithëse grupi ka dështuar të përgjigjet. Ky proces gjyqësor i vazhdueshëm në Iran mund të shërbejë si provë thelbësore për organizatat ndërkombëtare për të mbajtur përgjegjës MEK për krimet e saj.

Aktivitetet e vazhdueshme të MEK në shtetet europiane theksojnë dy standarte të ndërkombëtarizuar lidhur me terrorizmin. Ndërsa disa shtete me të drejta të njeriut dhe demokracinë e mbrojnë në fjalë, mbështetja e tyre për grupe si MEK reflekton një aplikim selektiv të këtyre parimeve, bazuar në interesa politike. Mbështetja perëndimore për MEK minon besueshmërinë e këtyre shteteve për të mbështetur të drejtat e njeriut dhe sundimin e ligjit. Duke lejuar një grup me një histori të dokumentuar dhune të operojë, këto shtete rrezikojnë të fosterojnë pasiguri dhe të dobësojnë përpjekjet globale kundër terrorizmit.

Pjesëmarrja e Mike Pompeo në ngjarjet e MEK, pavarësisht se nuk mban një rol politik zyrtar, dhe mbajtja e fjalimeve për shkaqe të dukshme financiare, mund të mos pasqyrojë pozicionin zyrtar të SHBA-së. Megjithatë, kjo e ekspozon hipokrizinë e shteteve që pretendojnë të luftojnë terrorizmin, duke i dhënë përparësi përfitimeve financiare mbi parimet e tyre. Veprimet e MEK dhe mbështetja që merr nga disa shtete perëndimore paraqesin një kërcënim serioz për sigurinë rajonale dhe ndërkombëtare. Historia e dhunshme e grupit dhe aktivitetet e tij të vazhdueshme nënvizojnë nevojën për një qëndrim të unifikuar dhe të qëndrueshëm ndërkombëtar kundër terrorizmit. E drejta e Iranit për t'u mbrojtur nga kërcënimet e tilla është e garantuar nga ligji ndërkombëtar dhe shtetet pritëse duhet të mbajnë përgjegjësi për mundësimin e aktiviteteve terroriste. Vetëm përmes veprimeve të qëndrueshme dhe të parimeve mund të adresohet me sukses ky sfidë dhe të promovohen paqe dhe siguri të qëndrueshme globale./GazetaImpakt

Një Paralajmërim për Izraelin dhe SHBA-në: Jemeni Nuk Është Siri

Nga Mohamed Moqeibel

Jemeni, i cili gjatë kohëve të fundit është parë si viktimë e agresionit të jashtëm, tani po shkruan rregullat e angazhimit në Azinë Perëndimore. Duke synuar Izraelin dhe marinën e SHBA--Mbretërisë së Bashkuar me precizion të pamëshirshëm, Ansarallah ka detyruar kundërshtarët e tij të futen në një kënd të pashpresë.

Që nga nisja e Operacionit Al-Aqsa Flood në tetor të vitit 2023, forcat e armatosura të mbështetura nga Ansarallah kanë dalë si një forcë kyçe në Boshtin e Rezistencës për mbështetje të palëkundur për Gazën. Sulmet e përditshme me raketa dhe drone ndaj Izraelit, së bashku me ndërprerjen e rrugëve të tregtisë detare që lidhen me interesat e Tel Avivit, kanë komplikuar strategjitë për shtetin okupues dhe mbështetësin e tij SHBA-në.

Në një tjetër demonstrim të guximshëm të aftësive të saj ushtarake të reja, Jemeni ka deklaruar së fundmi se ka rrëzuar një avion luftarak SHBA F-18 dhe ka penguar një ofensivë të SHBA duke synuar anijen USS Harry S. Truman, duke e detyruar atë të tërhiqej në siguri mbi 1,500 kilometra larg. Ky operacion i jashtëzakonshëm jo vetëm që ka zbuluar dobësi të rëndësishme në mbrojtjen detare të SHBA-së, por gjithashtu ka treguar forcimin e fuqisë ushtarake të Sanaas dhe qëndrimin e papajtuësishëm. Në dritën e këtyre zhvillimeve, pyetja mbetet: Si mund ta adresojnë Izraeli dhe SHBA-ja këtë front të fuqishëm të hapur nga Jemeni?

A mund të pengojnë sulmet ajrore Jemenin?

Koalicioni SHBA-Mbretëria e Bashkuar ka lansuar më shumë se 700 sulme ajrore në Jemen që nga fillimi i vitit, duke synuar depozitë armësh dhe duke u hakmarrë ndaj sulmeve të forcave jemensë ndaj anijeve tregtare që lidhen me Izraelin. Megjithatë, këto operacione nuk kanë arritur të ndalojnë sulmet e forcave jemensë, të cilat kanë intensifikuar sulmet me raketa dhe drone ndaj anijeve tregtare që lidhen me Izraelin, si dhe ndaj territorit të okupuar, duke përdorur raketa dhe dronë të prodhuar brenda vendit.

Ky fakt vërteton pasigurinë dhe pasuksesin e sulmeve ajrore perëndimore për të arritur objektivat e tyre. Izraeli, i cili ka mbështetur operacionet sulmuese të SHBA-së dhe MB-së për të shmangur përballjen direkte me Forcat e Armatosura të Jemeni, kohët e fundit ka resortuar në bombardimin e infrastrukturës civile të vendit, për të shpëtuar fytyrën. Sulmet më të fundit ajrore izraelite, të ndodhur më 2 janar, kanë synuar disa provinca të Jemeni, përfshirë Aeroportin Ndërkombëtar të Sanaas.

Për të komentuar mbi sulmet ajrore, zëdhënësi i Ansarallah, Mohammad Abdul Salam, tha: “Nëse armiku sionist mendon se krimet e tij do ta ndalojnë Jemenin nga mbështetja për Gazën, ai është i iluzionuar.”

Pavarësisht shpresave në rritje nga kundërshtarët se sulmet ajrore të SHBA-së dhe Izraelit mund të çonin në një fitore ndaj Sanaas, fakte tregojnë pamundësinë e ndikimit të ndjeshëm: Nga viti 2015 deri në vitin 2023, Jemeni ka pësuar më shumë se një çerek milion sulme ajrore nga koalicioni i mbështetur nga SHBA-Saudia-Emirati, duke e bërë Jemenin një nga vendet më të bombarduara në histori.

Jemeni nuk është Siri: Një Krahësim i Gabuar

Ideja për të kopjuar luftën civile të Sirisë në Jemen, me përfshirjen e Arabisë Saudite, Emirateve dhe tani edhe Izraelit, ka fituar terren midis politikanëve. Ish-Ministri i Mbrojtjes i Izraelit, Avigdor Lieberman, kritikoi strategjinë e Izraelit, duke bërë thirrje për sulme ndaj impianteve të energjisë që operojnë nën juridiksionin e qeverisë de facto të Sanaas dhe financimin e grupeve anti-Ansarallah.

Ai theksoi nevojën për të bashkëpunuar me qeverinë e njohur ndërkombëtarisht të Jemenit në Aden, duke thënë: “Houthi-t duhet të merren me çështjet brenda Jemenit, jo me sulme ndaj Izraelit.”

Po ashtu, përpjekjet diplomatike të SHBA-së kanë synuar mobilizimin e aleatëve rajonalë, me zyrtarë amerikanë që takohen me liderë jemenas, sauditë dhe emiratë në Rijad për të diskutuar strategjitë për të dobësuar Ansarallah.

Bëhen gjithnjë e më të shpeshta thirrjet për të përmbysur Ansarallah, duke u mbështetur në eksperiencat rajonale, veçanërisht nga lufta e gjatë dhe e vështirë për të hequr qeverinë e Bashar al-Assad në Siri.

Gjenerali i Përgjithshëm Saghir bin Aziz, kreu i ushtrisë jemensie besnike ndaj koalicionit Saudit-Emirati, gjithashtu pret që Jemeni të përballet me një luftë për të përfunduar “regjimin Houthi”. Po ashtu, mobilizimet ushtarake po zhvillohen në bregdetin perëndimor nga

forcat që mbështesin qeverinë e Adenit, të mbështetura nga SHBA. Në përgjigje, shumë fise jemensie kanë shpallur besnikërinë ndaj Ansarallah, duke shpallur mobilizimin tribal në disa provinca të Jemenit për të përballuar çdo agresion kundër vendit.

Ndryshe nga qeveria siriane e Bashar al-Assad, Ansarallah ka dalë më e fortë dhe më e bashkuar pas viteve të luftës, duke zhvilluar aftësi ushtarake të avancuara në fushën e betejës, duke përfshirë përdorimin e raketave hipersonike. Aftësia e Ansarallah për të kërcënuar drejtpërdrejt interesat e SHBA-së dhe Izraelit – përveç objektivave saudite dhe emirates – e ndan atë nga dinamika e luftës në Siri. Përpjekjet për të ndezur trazira të brendshme ose për të ndërmarrë ofensive të mëdha në Jemen mund të dështojnë, pasi

Ansarallah ka treguar aftësinë për të mobilizuar mbështetje tribale dhe për të nisur kundërsulme shkatërruese.

Përpjekjet për të mbështetur forcat besnike të qeverisë së Jemenit të mbështetura nga Arabia Saudite, si ato të udhëhoqura nga Tariq Saleh në bregdetin perëndimor, hasin vështirësi të mëdha.

Rajoni bregdetar perëndimor, i ngjashëm me një “Axe të Filadelfisë” për Jemenin, ka një rëndësi të jashtëzakonshme.

Kapja e tij mund të hapë mundësinë për ofensiva më të gjera, por pozitat e fortifikuara të Ansarallah dhe gatishmëria ushtarake e tij e bëjnë këtë ambicie shumë të rrezikshme. Ndryshe nga Damasku, Sana'a është e sigurt nga një forcë popullore dhe e gatshme për luftë, e cila ka mposhtur vazhdimisht kundërshtarët e saj.

Perspektiva e Sanaas mbi Eskalimin

Për qeverinë e Sanaas, përfshirja në rritje e SHBA-së dhe Izraelit paraqet përpjekje dëshpërimit për të destabilizuar Jemenin. Abdul Malik al-Houthi, lideri i Ansarallah, e hodhi poshtë këtë përpjekje duke e quajtur “të marrë dhe budallaqe,” duke theksuar se Forcat e Armatosura të Jemenit (YAF) janë plotësisht të përgatitura për t’u përballur me çdo eskalim.

Në një postim në X, Hussein al-Azzi, një figurë e lartë politike, vuri në dukje se rajone kyçe si Marib po kalojnë gjithnjë e më shumë në anën e Ansarallah për shkak të korrupsionit të gjerë brenda grupeve rivale dhe territoreve të tjera. Këto ndryshime sinjalizojnë mundësinë që Ansarallah të rikthejë territore të tjera me rezistencë minimale.

Përçarjet nga forcat e koalicionit gjithashtu e komplikojnë llogaritjen e SHBA-së dhe Izraelit. Mbi 100 ushtarë dhe oficerë së fundmi janë bashkuar me Ansarallah, duke reflektuar krisjen e brendshme brenda koalicionit të mbështetur nga Perëndimi.

Ndërkohë, Mohammed Ali al-Houthi, kreu i Komitetit Suprem të Revolucionit, paralajmëroi Arabinë Saudite që të “ndalë amerikanët,” duke kërcënuar me hakmarrje ndaj interesave amerikane nëse agresioni vazhdon. Ai theksoi se nuk do të ketë asnjë kufi të kuq nëse situata përkeqësohet.

Po ashtu, zëdhënësi i Ansarallah, Mohammed al-Bukhaiti, iu përgjigj kërcënimeve të Izraelit për vrasjen e liderëve, duke paralajmëruar për aftësinë e organizatës së tij për të synuar liderët e SHBA-së, Britanisë dhe Izraelit po ashtu.

“Ne i sigurojmë amerikanët, britanikët dhe entitetin sionist se ne gjithashtu kemi aftësinë dhe guximin për të synuar liderët amerikanë, britanikë dhe izraelitë, qoftë ushtarakë apo politikë. Nëse ata duan ta kthejnë këtë në një luftë për vrasjen e liderëve, atëherë ne themi: Mirësevini!”

Një Jemeni i Pandalshëm Ridimensionon Rezistencën

Hyrja e Jemenit në luftën kundër Izraelit ka ripërcaktuar balancën e pushtetit në rajon. Pavarësisht sulmeve ajrore të pandërprera, bllokadave ekonomike dhe izolimit diplomatik, Ansarallah ka dalë si një forcë e fuqishme, e paepur në mbështetje të Gazës dhe në rezistencën kundër ndërhyrjes së huaj.

Me çdo raketë dhe sulm me drone, Jemeni dërgon një mesazh të qartë: nuk do të nënshtrohet ndaj presioneve të fuqive globale. Ndërsa era e konflikteve eskalon, qëndrueshmëria e Jemenit shërben si një dëshmi e vendosmërisë

së tij të palëkundur, duke vendosur një ton të ri për të gjithë Boshtin e Rezistencës. Kjo tregon se taktikat e “rezistencës të mirë” janë të pafuqishme kur luftohet me kundërshtarë mizorë dhe pa ligj si SHBA-ja dhe Izraeli. E forcuar nga vitet e mundimeve, Jemeni nuk po thjesht duron – ai po afirmon vendin e tij si një lojtar kyç në Boshtin e Rezistencës të Azisë Perëndimore, duke zëvendësuar Sirinë si një shtet arab thelbësor në aleancën rajonale. Përballë agresionit të shtuar, forca dhe vendosmëria e Jemenit e kanë shndërruar atë në një forcë që as Izraeli, as SHBA-ja dhe aleatët e saj në rajon nuk mund të nënvlerësojnë./TheCradle/GazetaImpakt

Parimet e Sistemit të Drejtë në lidhje me kredinë

(Nga libri “Adil Ekonomik Düzen” i prof. Dr. Nexhmettin Erbakan)
Përktheu nga turqishtja: Samuel Laze

Ç ‘është kredia?

Gjenden gjithmonë këto pyetje:

- A mund të hiqet fajdeja sot nga bota?
- Nëse hiqet fajdeja (paraja me përqindje interesi) kush dhe kujt do i japë para?
- Ku dhe si do i gjejë paratë personi që do bëjë investim?

Në këtë pjesë do jepen përgjigjet e këtyre pyetjeve. Prandaj si fillim është e dobishme të përshkruajmë se ç ‘është kredia në Sistemin e Drejtë Siç u bë e qartë edhe më sipër, në Sistemin e Drejtë njeriu ka të drejtë të konsumojë aq sa prodhon. Mirëpo, a nuk ka asnjë kusht e formë që njeriu

të përdorë të drejtën e konsumit më shumë se ç ‘prodhon? Mund ta përdorë. Ja pra, mundësinë e përdorimit të së drejtës së konsumit përkohësisht me kushtin për ta kthyer sërish më vonë dhe nën disa parime të caktuara, më shumë se ç ‘prodhon, e quajmë kredi.

Në Sistemin e Drejtë ka 7 lloje kredish. Të gjitha këto janë pa norma interesi dhe askush prej tyre nuk shkakton inflacion. Këto mundësitë e kredisë janë :

1-Ortakëritë

Në Sistemin e Drejtë, ashtu sikur sot, është e mundur që individët të bashkojnë kursimet, kapitalin e tyre, të krijojnë partneritete dhe të iniciojnë aktivitete ekonomike. Secila prej dy qëllimeve të ortakërisë është brenda mundësive.

1. Të bashkosh forcat, prodhosh një produkt në një fabrikë, ta shesësh me fitim dhe ta ndash fitimin mes ortakëve.
2. Apo të mblidheni si ortakë, të ndërtoni një fabrikë, të prodhoni në këtë fabrikë, të shisni mallrat e prodhuar dhe të fitoni nga mallrat e shitur apo të shisni fabrikën dhe ta ndani fitimin mes ortakëve. Pra, të jeni ortakë edhe për fabrikën edhe për prodhimin dhe fitimin.

Në këtë mënyrë, një individ përdor mundësinë për të konsumuar brenda kushteve të caktuara, përkohësisht, më shumë se çka grumbulluar nga prodhimi. Në një përdorim të tillë, siç mund të shihet shumë natyrshëm, nuk shkaktohet as kamatë as inflacion.

2- Kredia e të drejtës së fituar

Domethënia e kësaj është kjo: Supozojmë se dikush ka një kursim prej 1000 lirash. Këtë kursim e investon në bankë me anë të kartës së bankomatit. Këto para qëndruan për një vit në bankë. Pas një viti shkoi në bankë dhe sërish nëpërmjet kartës së bankomatit tërhoqi 12 000 lira, i përdori për një muaj dhe më pas i

riktheu ose tërhoqi 3 mijë lira dhe i përdori për 4 muaj ose tërhoqi 4 mijë lira dhe i përdori për 3 muaj. Këto shifra i llogarisim në këtë mënyrë

Paratë e investuara në bankë x koha që qëndrojnë në bankë = vëllimi i kredisë së drejtës së përfituar.

Në këtë mënyrë, një individ ka përdorur të drejtë konsumi më shumë se prodhimi që ka realizuar, pra ka përdorur kredi, për një kohë të caktuar duke e rikthyer sërish, brenda disa kushteve të caktuara. Kjo kredi emërtohet si Kredia e së Drejtës së Përfituar. Në Sistemin e Drejtë, përgjithësisht shërbimet bankare i ofron shteti por është e mundur që edhe persona privat të themelojnë banka, të punojnë pa kamatë dhe të sigurojnë fitim.

Por shërbimin bankar që përmendëm më sipër e kryen përgjithësisht shteti. Prandaj nuk bëhet fjalë për falimentim të bankës, banka qëndron e palëkundur. Nisur nga kjo, kredia e së drejtës së fituar që përmendëm më sipër i siguron dy përfitime të mëdha ekonomisë:

Unë kam disa para dhe e di që për një farë kohe nuk do i përdor dhe i vendos në bankë. Këto paratë që nuk po i përdor unë, i merr dhe i përdor një vëllai im në Erzurum. Kur ai nuk i përdorë paratë e tija, i përdor unë. Rrjedhimisht nuk bëhet fjalë as për kamatë dhe as për inflacion. Nga ana tjetër, ka një kredi dhe është në dobi të ekonomisë.

Një dobi tjetër shumë e rëndësishme është që në Sistemin e Drejtë paratë që dikush nuk i përdor nuk fshihen në xhep apo poshtë jastëkut sepse nëse paratë qëndrojnë në bankë lind mundësia e kredisë së drejtës së fituar dhe banka qëndron e palëkundur. Kështu, në Sistemin e Drejtë, të gjitha paratë gjenden gjithnjë në shërbim të ekonomisë dhe kjo është një situatë ideale.

3- Kredia kundrejt mundit

Po e shpjegoj këtë kredi me anë të një shembulli:

Unë kam një punishte konfeksioni, këtu kam 20 makineri qepëse. Nëse vendos disa punëtorë të punojnë, atëherë prodhoj konfeksione dhe fitoj mirë. Kushtet në treg janë të mira por nuk kam kapital prodhimtarie.

Në Sistemin e Drejtë ky nuk është një problem. Tregoj dokumentin që jam pronari i punishtes, tregoj certifikatën që jam njeri i sigurtë, të cilën ma ka dhënë "Shoqëria Etike" ku bëj pjesë dhe shkoj të gjej ustallarët dhe punëtorët e nevojshëm për makineritë dhe punishten time. Sasia e nevojshme për usta e punëtorë është përcaktuar nga lozha, institucioni profesional ku bëj pjesë. Për pagesën e denjë, të merituar të ustallarëve dhe punonjëse në këto kushte vendos institucioni profesional i tyre sipas arsimit, përvojës, certifikimeve dhe aftësive. Supozojmë se një usta i makinës qepëse për 1 muaj punë, do marrë 5 milion lira turke. I marr këta persona dhe filloj punë. Pagesën e tyre e shlyen banka, pra, shteti, unë si pronar i punishtes bëhem debitor, më pas kur e shes konfeksionin e paguaj borxhin.

Ja, emri i kredisë që paguhet ndaj punonjësve kundrejt prodhimit është Kredia e Mundit.

Edhe kjo kredi është pa kamatë dhe nuk bëhet shkak për inflacion sepse në treg dalin paratë por duke qenë se kemi prodhim dalin dhe produkte.

Në Sistemin e Drejtë, sikur u përmend edhe më poshtë, duke qenë se ekonomia shënon kthesë dhe zhvillohet, nuk gjen dot njeri pa punë. Kjo sepse në Sistemin e Drejtë nuk do ngelë askush i papunë. Duke qenë se ekonomia zhvillohet në Sistemin e Drejtë, të gjithë do e marrin hakun e punës siç i takon dhe do jetojnë njerëzisht. Është për këtë arsye që, njerëzit të cilët qëndrojnë sot të papunë nëpër kafene, sapo të vijë Sistemi i Drejtë të gjithë do përqafojnë mundësinë dhe potencialit të fitimit të lartë. Në vend që të kërkojnë ata punë, do vijnë vetë sipërmarrësit t'i kërkojnë ata në mënyrë që të fitojnë të drejtë kredie. Sepse në Sistemin e Drejtë kredia i jepet mundit dhe prodhimit. Nëse dikush nuk sillet me sinqeritet pavarësisht certifikatës që i ka dhënë Shoqëria Etike ku bën pjesë, edhe paguan dëmin shoqëria (grupi) ku është anëtarësuar edhe nëse përsëritet situata e humb të drejtën e Kredisë në Mundit. Rrjedhimisht, Sistemi i Drejtë, i stimulon të gjithë të jenë të sinqertë dhe të zhvillohen nga ana e moralit e etikës.

4- Kredi kundrejt kaparit

Në Sistemin e Drejtë, ashtu sikurse edhe sot, të gjithë mund të marrë kredi në këmbim të kaparit. Përmbajtjen e kësaj kredie po e sqarojmë me një shembull të tillë:

Kam në dorë grurë por tani çmimet janë të ulëta, mendoj që çmimet do rriten pas 3 muajsh. Më këtë situatë ia dorëzoj vakëfit të grurit grurin tim me kusht. E marr si kredi kapari p.sh.. 80% me çmimin e sotëm. Pas 3 muajsh, kur të rritet çmimi, e shes grurin dhe me pjesën e mbetur të vlerës paguaj borxhin e kredisë.

5- Kredia kundrejt taksave

Siç do sqarohet edhe më poshtë, në Sistemin e Drejtë nuk ka taksa. Shteti merr vetëm atë që i takon nga kontributi dhe shërbimi që ka bërë në prodhim. Është për këtë arsye që, domethënia e kredisë kundrejt taksave të paguara është një mundësi kredie e fituar nga lidhja e partneritetit apo institucionit me ndihmën e shtetit në realizimin e të ardhurave. Kush ndihmon shtetin në realizimin e të ardhurave, kur i përmbahet kriterëve të caktuara për këto të ardhura që ka realizuar mund të marrë kredi nga shteti brenda kushteve të caktuara. Emërtimi i kësaj kredie është "Kredi si kundrejt taksave të paguara."

6- Kredia kundrejt projektit investues

Në Sistemin e Drejtë, të gjithë që plotësojnë kriteret e nevojshme mund të përfitojnë kredi nga projekti i investimit.

Sërish, do e shpjegojmë këtë kredi me anë të një shembulli:

Shteti, me nxitjet për investim ka përgatitur planet makro, ka nxjerrë në skenë projektet parësore dhe nxitëse investitorë në secilën zonë ekonomike ku janë të nevojshme këto plane.

Njësoj sikur triskat që i jep sot Ministria e Zhvillimit dhe Urbanistikës kontraktuesve edhe investitorët marrin dokumentin e licencimit. Pra, ashtu sikurse sot Ministria e Zhvillimit dhe Urbanistikës i jep sipas situatës një kontraktuesi triska me madhësi 5 miliard, 10 apo pafundësisht lira që të bëjë shërbimet kontraktuese, ashtu edhe në Sistemin e Drejtë, personave kompetentë iu jepet licencë e garantuar nga institucionet profesionale për shërbimet kontraktuese që mund të bëjnë në fushat respektive. Njëkohësisht, nga Shoqëria e Ahlakut ku bën pjesë, merr edhe certifikatën e Etikës e cila tregon se është njeri i sinqertë.

Sqarim

Supozojmë se një person ka në dorë 3 dokumente:

- Një prej tyre është projekti stimulues për investim; p.sh. projekti 10 miliard lira për ngritjen e një fabrike motorësh.
- Certifikata e Licencimit nga Institucioni Profesional ku bën pjesë, e cila tregon se ka kompetencë për ta zbatuar këtë projekt
- Certifikata e Etikës dhe Moralit që ka marrë nga Shoqëria e Ahlakut ku bën pjesë.

Në këto kushte, ky person kërkon dhe ble tokën e përshtatshme ku të ngrejë fabrikën. Çmimi i tokës i llogaritur për projektin paguhet nga banka, pra nga shteti. Më pas merr stafin e nevojshëm të punonjësve, merr lëndët e para të ndërtimit, fillon ndërtimin, ble makineritë e nevojshme, e ndërton dhe përfundon fabrikën. Ndërkohë që bën gjithë këto punë, të gjitha pagesat e nevojshme të llogaritura për investimin në çdo hap paguhen nga banka, pra nga shteti. Kështu u përdorën 10 miliard lira për të ndërtuar fabrikën me të njëjtën vlerë. Tani kemi një fabrikë në pah. Çmimin e kësaj fabrike e ka për borxh sipërmarrësi. Këtë borxh e paguan ose duke shitur fabrikën ose duke e vënë në punë.

Ja pra, kjo është përmbajtja e kredisë kundrejt investimit. Sikurse u pa, u ndërtua një fabrikë, u realizua një projekt investimi. Këtu nuk ka as përqindje interesi dhe as inflacion sepse për paratë që janë hedhur në treg, ndodhet një fabrikë (që mund edhe të blihet apo shitet) e cila i bën karshillëk.

Në sistemin e sotëm fajdexhi, investimet nuk kryhen nga personat kompetentë por nga ata të cilët i "sajojnë punët" dhe marrin kredi, dhe kjo realizohet me shuma të mëdha interesi. Në një mënyrë të tillë që një produkt konfeksioni i cili kalon në 7 etapa për tu realizuar, ndërsa për këto 7 etapa, interesat e investimit dhe prodhimit që i shtohen kostos arrijnë vlerën 100, në kushtet aktuale arrijnë në 611 dhe ky ndryshim i jashtëzakonshëm, në fund detyrohet të paguhet nga fukarai i cili e ka të nevojshme t'i blejë këto konfeksione.

Sistemi i Drejtë nuk i lë shesh këtyre zullumeve.

Në Sistemin e Drejtë, investitorët kompetentë dhe të sigurtë gjejnë gjithmonë para pa normë interesi për investime parësore dhe të dobishme. Në këtë mënyrë heq nga qarkullimi pengesën më të madhe që sistemi i sotëm fajdexhi-kapitalist vendos përpara zhvillimit dhe parandalimit të papunësisë.

Sikurse u vu re, në Sistemin e Drejtë ka "Nxitje të plotë" dhe "Mbështetje të plotë".

Çdo njeri i sigurtë që ka aftësi për të kryer një punë, mund ta kryejë atë punë, atë investim, mund ta realizojë atë projekt. Mungesa e parave apo kapitalit nuk është pengesë për këtë.

7- Kredia kundrejt "Selem Sened"-it.

Në Sistemin e Drejtë një mundësi tjetër kredie është edhe "Kredia kundrejt Selem Senetit" pra, me një emërtim tjetër "Kredia e Porosisë".

Sqarim

Edhe përmbajtjen e kësaj kredie do e sqarojmë me anë të një shembulli: Supozojmë se dikush ka një baxho. Kur kjo baxho punon me kapacitet të plotë, ka mundësi të prodhojë X teneqe djathë të cilësisë A. Baxhoja i ushqen vetë dhentë ose e ble qumështin nga tregu. Kur ka qumësht me bollëk në muajin Maj, ka mundësi ta prodhojë këtë djathë dhe ta dorëzojë në Qershor. Drejtuesi i baxhos, p.sh. i pyet të gjithë në muajin Janar, 6 muaj para prodhimit, i pyet e iu thotë se është pronari i baxhos dhe baxhoja ime ka kapacitet në këtë kohë, në këtë kualitet të prodhojë kaq djathë. E dini që në muajin Qershor, 1 teneqe djathë shitet për 100 000 lira. Duhet edhe 6 muaj për në Qershor, nëse më jepni tani 70 000 lira, do t'ju dorëzoj në 5 Korrik 1 teneqe djathë në kualitetin A. Kush dëshiron ta blejë? Supozojmë se të gjithë u menduan karshi kësaj kërkesë dhe e panë të përshtatshme që në vend ta paguajnë në 5 Korrik 100 000 lira, më mirë të paguajnë që tani 70 000 lira. Ata që e pranojnë këtë ofertë, i japin drejtuesit të baxhos emrin, adresën dhe paguajnë 70 000 lira, në këtë mënyrë përfaqësuesi i baxhos ka marrë porosinë sa për të përmbushur kapacitetin që në muajin Janar dhe atyre që i bëjnë porosinë iu jep "sened-i selemin". Mbi këtë senet shkruan që në datë 5 Korrik, do i dorëzojë 1 teneqe djathë në cilësinë A, jep garancinë, shkruan adresën, vulën, hedh firmën dhe ia dorëzon këtë senet atyre që i kanë dhënë paratë. Në këtë mënyrë, me paratë që ka mbledhur ble lëndën e parë, heq shpenzimet, përmbush nevojat e kapitalit prodhues, vendos baxhon në punë, prodhon djathë dhe në fund ia dorëzon porosinë atyre që kanë sened-i selemin. Në fund, duke e marrë mbrapsht senetin, e përmbush garancinë e dhënë.

Ja, kredia kundrejt "selem senetit" këtë përmbajtje ka. Kur e shikon në plan të parë të duket si diçka shumë e thjeshtë.

Sened-i Selem është një ngjarje shumë e rëndësishme

Ndërsa në fakt, Selem Seneti është një ngjarje shumë e madhe. Imperializmin dhe sionizmin që e shfrytëzon njerëzimin me anë të sistemit fajdexhi kapitalist nuk është e mundur t'i shuash me anë të bombës atomike. Mirëpo me anë të Selem Senedit është e mundur. Sepse kur t'ia zërë vendin sened-i selem në Sistemin e Drejtë, seneteve në rendin aktual fajdexhi-kapitalist shfrytëzimi i sotëm do të parandalohet dhe në treg do ketë çmime të lira në vend të shprejtëve.

Sepse ashtu siç u sqarua edhe më sipër, në Sistemin e Drejtë, seneti përfaqëson produktin. Rrjedhimisht, sa më shumë senete të ketë në treg aq edhe produkte ka. Rrjedhimisht, bëhet shkak për ulje të çmimeve. Ndërsa në sistemin fajdexhi-kapitalist, seneti përfaqëson paranë, sa më shumë senete ka në treg, aq më shumë para duket sikur ka. Rrjedhimisht, sa më shumë senet të ketë, aq më shumë bëhet shkak për shtrenjtim.

Nga ana tjetër, sa më afatgjatë të jetë Selem Seneti në Sistemin e Drejtë po aq ulje çmimesh ka. Sepse, p.sh. nëse afati është 6 muaj para dorëzimit, përfaqësuesi i shitjeve kërkon 70 mijë lira, nëse afati është 3 muaj kërkon 85 mijë lira, kështu që sa më shumë zgjatet afati aq më shumë çmime të lira ka në treg. Ndërsa në sistemin fajdexhi kapitalist sa më i gjatë të jetë afati aq më shumë rriten çmimet. Sepse sa më i gjatë të jetë afati, aq më shumë rritet interesi mbi paratë e borxhit të marrë. Rrjedhimisht, në sistemin kapitalist fajdexhi, duke u rritur afati rritet edhe shtrenjtimi.

Mund të thuhet: meqë sjell ulje çmimesh, përse nuk e përdorin të gjithë selem-i senetin? Kjo është një pyetje naive. Sepse sistemin fajdexhi kapitalist e mbron dhe e mbështet imperializmi dhe sionizmi. Nuk të lejon të largohesh nga ky sistem. Madje mund të hapin luftë të madhe. Sepse nuk duhet harruar se fajdet që mbledhen në fund i dorëzohen imperializmit, sionizmit dhe bashkëpunëtorëve të tyre që zotërojnë kapitalin botëror. Prandaj si përfundim, "fajde" quhet taksa e padrejtë që i paguhet imperializmit dhe sionizmit. Për shembull, FMN që vendos rendin ekonomik në Turqi i thotë që do hidhni në treg këtë sasi parash, dhe këtë sasi e mban më të ulët se nevojat e pashmangshme që të gjithë të punojnë sa të jetë e mundur me sa më shumë senet e me fajde.

Në shekullin e fundit në Francë, një kryetar bashkie, kur pa se bashkia nuk kishte para, nxori një faturë speciale dhe ata që punonin me këtë faturë, duke plotësuar nevojat e domosdoshme e zgjeruan qytetin, dhe duke i shitur me çmim të lartë dyqanet në rrugët e zgjeruara me paratë e shtetit u bënë të pasur. Ata që punonin i pasuroi dhe qytetin e zgjeroi. Karshi kësaj situatë në Francë, imperializmi dhe sionizmi duke vendosur parimin "Askush s'mund të vendosë dokument rregullator në vend të parasë" i penguan që të bëheshin këto aktivitete të cilat ishin jashtë kontrollit të tyre.

Në Sistemin e Drejtë është e mundur gjithnjë të gjeshe kredi pa interes që është parësore, e dobishme për prodhim dhe investim.

Në fillimin e këtij kapitulli është bërë e qartë se personat të cilët janë mësuar me sistemin e sotëm fajdexhi kapitalist pyesin gjithmonë këto pyetje:

- A mund të hiqet fajdeja sot nga bota?
- Nëse hiqet fajdeja kush do i jap para kujt?
- Ku dhe si do i gjejë paratë dikush që do bëjë një investim?

Tani, pas sqarimeve të mësipërme do t'i trajtojmë sërish këto pyetje. Jemi në Sistemin e Drejtë dhe keni nevojë për kredi. Për ju ka kredi sa të doni, që mjafton edhe tepron. Madje është edhe pa normë interesi dhe pa inflacion.

Pa na tregoni pak, çfarë do bëni që kërkon kredi? Zotëri, do bëj investim. Urdhëroni, po të dëshironi përdorni sa të doni "kreditë kundrejt investimeve", po të dëshironi themelori ortakëri, po të dëshironi përdorni "kreditë kundrejt të drejtës së fituar" ose "kreditë kundrejt kaparit".

Zotëri, kam fabrikë por nuk kam kapital që ta vendos në punë. Ja, për ju ka sa të doni kredi kundrejt mundit, kredi kundrejt selem senetit dhe veç këtyre keni kredi kundrejt taksave të paguara apo kredi kundrejt mundit të fituar, kredi kundrejt i kaparit apo partneritetit.

Sikur u vu re, gjendet kredi e mjaftueshme, e bollshme, pa interes, pa inflacion për secilin që do të bëjë investim apo prodhimtari parësore, të dobishme. Mjafton që të bëni investim të dobishëm, të prodhoni, të punësoni njerëz. Zotëri, unë dua kredi. Çfarë do të bëni? Do mbledh vajin e ullirit nga tregu, do e grumbulloj, pas një farë kohe do e shes me çmim të lartë në tregun e zi. Për këtë e dua, domethënë, për të shtypur fukaranë, për monopol, për të sjellë shtrenjtim... - në Sistemin e Drejtë nuk mund të gjeni kredi të tilla. Sepse sikurse u vu re, të gjitha kreditë e përmendura më sipër, në sistemin e Drejtë jepen për mundin dhe prodhimin. Pra, për mund, prodhim dhe çmime më të lira.

Maryam Rajavi rekruton Mike Pompeon per lufte kunder Iranit, Islamit dhe Palestines

Drejtuesja e kultit muxhahedin Maryam Rajavi, ne date 9 janar 2025 kishte ftuar ne Paris ne nje conference vjetore te mergates se qyqeve muxhahedine, ish-sekretarin amerikan te shtetit, Mike Pompeo. Ne tubimin e Parisit pervec Pompeo present online ishin edhe xhihadistet e MEK-ut qe strehoen ne kampin e Manzes, i njohur perndryshe si Ashraf 3 në Shqipëri.

Pompeo i cili ka ngelur pa pune dhe eshte debuar nga presidenti Donald Trump nga qeverisja amerikane, si pasoje e pabesise se tij ndaj Trumpit ne te kaluar, tani ka ngelur si kondom i perdorur dhe i hedhur. I deshperuar qe eshte pa pune dhe qe nuk begeniset me as nga zionistet dhe as nga trumpistet, Pompeos i ka zgjatur

doren, drejtuesja e kultit muxhahedin Maryam Rajavi e cila e ka ftuar ate ne Paris qe te mbaje nje fjalim motivues perpara turrmes muxhahedine qe strehohet ne barrakat muxhahedine ne Shqiperi.

Takimi i Parisit nisi me nje deklarate nga terroristja plake Maryam Rajavi e cila kerkon qe ta shesi veten ndaj zionizmit perendimor si versioni iranian i Ahmed Sharees apo Abu Mohamed al Joulanit. Rajavi e hapi tubimin duke deklaruar se: "2024 ishte një vit plot me humbje serioze për regjimin." Rajavi permendi fitoren e terroristeve te Xhahbat al Nusres ne Siri kunder qeverise se Bashar al Asadit. Rajavi i motivoi ndjekesit e saj terroriste duke u premtuar qe ashtu sikur ne Siri ku terroristet e al Nusres moren pushtetin, nje dite edhe Rajavi dhe xhihadistet e saj do marrin pushtetin ne Iran.

Fjalimin e Maryam Rajavit e mbeshteti edhe ish-sekretari i papune i Shtetit te SHBA-së i cili sulmoi Iranin duke e krahasuar Iranin me Sirine. Si nje Zionist i terbuar, Pompeo i nxiti muxhahedinet qe te vazhdojne lufte kunder Iranit ashtu sikur xhihadistet e al Nusres luftuan qeverine siriane. Ashtu sikur ne te kaluaren ka deklaruar John Bolton, John McCain dhe zioniste te tjere amerikane, edhe Mike Pompeo vazhdoi ti nxise terroristet e MEK (Muxhahedin-e Khalq), në luftën e tyre kundër shtetit iranian.

Pompeo ne fjalimin e tij sulmoi ata politikane dhe gazetare ne te gjithë boten qe sulmojne MEK-un si

nje organizate terroriste duke deklaruar qe: akuzat kunder jush jane të pabaza. Pompeo vlerësoi udhëheqjen e kultit muxhahedin nga Maryam Rajavi dhe planin e saj prej 10 pikash i cili kerkon qe te largoje Islamit nga Irani, ndaloje mbeshtetjen e Iranit per Palestinen, dhe qe kerkon copetimin e Iranit ashtu sikur eshte bere Siria sot. Pompeo i bëri thirrje qeverise se Trumpit qe te mbeshtesi muxhahedinet ne lufte e tyre kunder Iranit, Islamit dhe Palestines ne mbeshtetje te zionizmit izraelit.

Prezenca e Mike Pompeos ne Paris duket se e ka motivuar organizaten muxhahedine qe te shpresoj qe amerikanet dhe izraelitet do i perdorin muxhahedinet sikur perdoren al-Kaeden ne Siri kunder qeverise siriane. Nuk dihet ende sesa mijera dollare ka kushtuar pagesa qe MEK ka bere ndaj vizites se Mike Pompeos ne Paris. Vite me pare maffa

muxhahedine pagoi me para saudite dhe emiratase 180,000 USD ish diplomatin amerikan John Bolton. Pagesa ndaj te papunit Pompeo duhet te kete qene edhe me e larte.

Megjithate vizita e Pompeo ne Paris eshte pritur me protesta nga lobi mbreteror iranian neper bote dhe shume gazetare perendimore dhe izraelite; te cilet e kane akuzuar MEK—un per nje organizate terroriste – marksiste qe nuk perfaqeson popullin iranian. Pas disa ditesh qe ne krye te SHBA-se vjen presidenti Trump, lobi muxhahedin pritet te vihete ne levizje per te kerkuar ndihmen amerikane dhe zioniste per te bere lufte kunder Iranit. Nese administrate Trump ndryshon qendrimet e saj ndaj Iranit, ushtria muxhahedine e Manzes ne Shqiperi rrezikon qe te kthehet sikur al-Kaeda dhe al-Nusra qe Turqia strehonte ne Idlib dhe me pas u perdor per te kryer lufte terroriste kunder Sirise. / Editorial i GazetaImpakt

Muxhahedinët në Spitalin “Shefqet Ndroqi”: Trajtime pa regjistrim në sistem?

Burime të besueshme raportojnë se në spitalin “Shefqet Ndroqi”, i njohur për trajtimin e sëmundjeve pulmonare, janë vënë re raste të muxhahedinëve që marrin shërbime mjekësore pa u regjistruar në sistemin zyrtar shëndetësor. Këta pacientë dyshohet se nuk përfshihen në procesin standard të regjistrimit, duke shmangur dokumentimin zyrtar të trajtimeve të tyre.

Spitali Shefqet Ndroqi

Sipas informacioneve, Ministria e Shëndetësisë nuk i përfshin këto raste në bilancet vjetore të raportuara për pacientët

e trajtuar në spitalet publike, përfshirë spitalin “Shefqet Ndroqi”. Kjo ka ngritur shqetësime për mungesën e transparencës dhe mënyrën se si këto raste ndikojnë te burimet e sistemit shëndetësor, të cilat financohen nga taksapaguesit shqiptarë. Organizata të shoqërisë civile dhe qytetarë të shqetësuar kanë kërkuar që autoritetet të japin shpjegime për këtë praktikë dhe të hetojnë nëse trajtimi i këtyre pacientëve jashtë sistemit të regjistrimit shkel rregullat dhe procedurat standarde.

Ministria e Shëndetësisë ende nuk ka dhënë një deklaratë zyrtare për këto pretendime, ndërsa mbetet e paqartë se sa të përhapura janë këto raste dhe çfarë ndikimi mund të kenë në sistemin shëndetësor publik. A janë këto raste të izoluara apo një praktikë e qëndrueshme? Publiku pret një përgjigje të qartë dhe të bazuar në transparencë./GazetaImpakt

Dorëheqja e Justin Trudeau: Analiza e Faktorëve dhe Pasojave

Nga: Alireza Niknam

Kryeministri i Kanadasë, Justin Trudeau, së fundmi njoftoi dorëheqjen e tij, një vendim që ka shkaktuar reagime politike dhe shoqërore si brenda ashtu edhe jashtë vendit. Ky vendim erdhi pas muajsh presionesh politike, mosmarrëveshesh brenda Partisë Liberale dhe mbështetjeje të ulur nga publik për qeverinë e tij.

Një nga aspektet më kurioze të udhëheqjes së Trudeau ishte emri "Guvernatori i Shtetit të Kanadasë", që iu dha atij nga ish-Presidenti i SHBA-ve, Donald Trump. Ky titull ka

lindur pas kritikave të ashpra të Trudeau ndaj tarifave tregtare të Trump, duke i quajtur ato një kërcënim të madh për ekonominë e Kanadasë. Si përgjigje, Trump bëri shaka duke sugjeruar që Kanada të bëhej shteti i 51-të i SHBA-ve. Këto komente çuan në tensione mes dy vendeve dhe ndikuan negativisht në popullaritetin e Trudeau-së brenda Kanadasë, me shumë kritika që citojnë rizgjedhjen e Trump si një faktor kyç në vendimin e Trudeau për të dhënë dorëheqjen.

Në muajt e fundit, presionet brenda Trudeau-së janë intensifikuar. Mbi 50 nga 75 deputetët e Partisë Liberale tërhoqën mbështetjen për udhëheqjen e tij. Ky rënie mbështetjeje ka ardhur si pasojë e pakënaqësisë brenda partisë dhe paaftësisë së Trudeau për të menaxhuar mosmarrëveshjet e brendshme. Dorëheqja e Chrystia Freeland, Ministre e Financave e Kanadasë, ishte një nga goditjet më të rënda për kabinetin e Trudeau. Freeland dha dorëheqjen në shenjë proteste për politikën ekonomike të qeverisë dhe dështimin për të adresuar kërcënimet tregtare nga administrata Trump. Dorëheqja e saj theksoi ndarjet e thella mes funksionarëve të lartë të qeverisë.

Anketat e fundit tregojnë se mbështetja publike për Partinë Liberale nën udhëheqjen e Trudeau ka rënë ndjeshëm. Ky trend reflekton popullaritetin e tij në rënie dhe mbështetje gjithnjë e më të madhe për Partinë Konservatore, të udhëhequr nga Pierre Poilievre. Premtimet e pambushura të fushatës, skandalet politike dhe sfidat ekonomike ishin disa nga faktorët kryesorë që kontribuan në këtë rënie.

Një nga skandalet më të mëdha që e ka njollosur reputacionin e Trudeau ishte çështja e WE Charity. Në vitin 2020, qeveria e Trudeau i dha një kontratë prej 912 milionë dollarësh WE Charity për të menaxhuar një program që synonte të ndihmonte studentët gjatë pandemisë COVID-19. Ky vendim ka ngritur dyshime për lidhjet e afërta të familjes së Trudeau me këtë bamirësi. Nëna, vëllai dhe gruaja e tij kishin marrë pagesa të mëdha për pjesëmarrjen në ngjarjet e bamirësisë. Kjo çoi në akuzat serioze për konflikt interesi ndaj Trudeau, të cilat u shoqëruan me një hetim nga Komisioni i Etikës i Kanadasë. Pas presionit të madh publik, kontrata u anulua, por dëmi ndaj besimit të publikut në qeveri ishte i pandreqshëm.

Një çështje tjetër që dëmtoi kredibilitetin e Trudeau ishte mbështetja e tij për disa organizata dhe shoqata të kontestuara në Kanada. Lajme të shumta u shfaqën rreth mbështetjes që qeveria e tij u jepte organizatave të lidhura me grupin MEK (Mujahedin-e Khalq). Këto organizata operonin nën maskën e aktiviteteve bamirësie dhe kulturore, por shumë kritikë e dyshonin natyrën e tyre të vërtetë. MEK ka krijuar organizata dhe shoqata në Kanada në vitet e fundit, duke realizuar aktivitete anti-iraniane në masë. Disa burime sugjerojnë se qeveria e Trudeau ka mbështetur këto grupe përmes iniciativave kulturore, bamirësie dhe

sportive, duke i mundësuar atyre të forcojnë pozitat e tyre në Kanada. Këto aktivitete përfshinin rekrutimin, propagandën anti-Iraniane dhe fushatat për mbledhjen e fondeve.

Kritikët argumentojnë se qeveria e Trudeau ka injoruar paralajmërimet për natyrën e vërtetë të këtyre organizatave, duke i mundësuar MEK të shtrijë aktivitetet e tij. Kjo çështje pati pasoja të veçanta për komunitetin Iraniano-Kanadian, me shumë njerëz që e shihnin këtë vendim si të kundërt me interesat kombëtare të Kanadasë dhe Iranit. Disa ekspertë besojnë gjithashtu se mbështetja e tillë ka minuar kredibilitetin e Kanadasë në arenën ndërkombëtare.

Qeveria e Trudeau nuk arriti të përmbushte shumë nga premtimet e saj kryesore gjatë fushatës zgjedhore. Premtimet për përmirësimin e shërbimeve të kujdesit shëndetësor dhe arsimor, uljen e borxhit kombëtar dhe adresimin e çështjeve të strehimit nuk u realizuan. Shpenzimet publike në rritje dhe rritja e kostove të jetesës rritën më tej pakënaqësinë publike. Shumë kanadezë ndiheshin se qeveria e Trudeau nuk kishte aftësinë për të menaxhuar efektivisht ekonominë.

Gjithashtu, kushtet ekonomike të përkeqësuar, kriza e rritjes së numrit të të pastrehëve dhe rritja e krimit kanë bërë që shumë turistë dhe profesionistë të hezitojnë të zgjedhin Kanadan si destinacion për udhëtime ose për t'u vendosur. Ndërkohë, një numër gjithnjë e më i madh kanadezësh po shqyrtojnë mundësinë për të emigruar në vende të tjera për mundësi më të mira.

Me dorëheqjen e Trudeau, Partia Liberale përballet me një sfidë të madhe në zgjedhjen e një lideri të ri. Ky kalim përfaqëson një mundësi për të rindërtuar partinë dhe për të rikthyer besimin e publikut. Megjithatë, nëse partia dështon të sjellë një lider të fortë dhe të angazhuar, mund të përballet me një humbje në zgjedhjet e ardhshme.

Partia Konservatore, e udhëhequr nga Pierre Poilievre, aktualisht gëzon një popullaritet të lartë mes kanadezëve. Dorëheqja e Trudeau mund të paraqesë një mundësi ideale për konservatorët për të konsoliduar pozitat e tyre si partia udhëheqëse, duke ndryshuar mundësisht balancën e pushtetit në peizazhin politik të Kanadasë në zgjedhjet e ardhshme.

Marrëdhëniet e Kanadasë me Shtetet e Bashkuara gjithashtu do të ndikohen nga dorëheqja e Trudeau. Mandati i tij u shoqërua me tensione të konsiderueshme, veçanërisht gjatë presidencës së Trump. Kryeministri i ardhshëm i Kanadasë do të duhet të luftojë për të mbrojtur interesat kombëtare të vendit në marrëdhëniet me Trump. Dorëheqja e Justin Trudeau reflekton presionet politike, ekonomike dhe shoqërore që qeveria e tij përballoi. Skandalet politike, premtimet e pambushura dhe menaxhimi i dobët i çështjeve ekonomike ishin disa nga faktorët që çuan në rënien e popullaritetit të tij dhe dorëheqjen përfundimtare. Kanadaja tani qëndron në prag të një periudhe të re transformimesh politike që mund të kenë pasoja të thella për të ardhmen e vendit./GazetaImpakt

A mund Operacioni True Promise III të rimodelojë fatin gjeopolitik të Iranit?

Nga Shivan Mahendrarajah

Operacioni i mundshëm, por për momentin hipotetik, True Promise III paraqet një mundësi kritike për Iranin për të neutralizuar tejkalimin e SHBA-së dhe Izraelit në Lindjen e Mesme dhe për të siguruar një zgjidhje për sfidat e tij të brendshme. Pse SHBA-ja është kaq e angazhuar në mënyrë kaq të thellë për të konsoliduar veten në Lindjen e Mesme? Arsyeja nuk është më për të siguruar qasje në naftë dhe gaz të lira, si në dekadat e kaluara – SHBA ka mjaft furnizime

nga vetja; ajo madje po përpiqet të pozicionohet si furnizuesi kryesor i energjisë për Europën.

Sot, SHBA është në rajon për një arsye kryesore, që është të mbrojë ekzistencën e Izraelit dhe të mundësojë që Tel Avivi të shfaqë forcën e tij ekonomike, diplomatike dhe ushtarake nëpër botën arabe. Por për ta arritur këtë, duhet të heqë nga rruga një nga pengesat më të mëdha të Izraelit dhe sionizmit, Republikën Islamike të Iranit. Teherani jo vetëm që sponsorizon Aktin e Rezistencës në rajon kundër hegjemonisë perëndimore, por, më shumë se çdo gjë tjetër, përfaqëson mundësitë sovraane, të pavarura dhe të vetë-pasura të muslimanëve

– “kthesën e një shembulli të mirë”, nëse mund ta quajmë kështu.

Për këtë arsye, Uashingtoni ka vendosur sanksione ndaj Iranit, ka forcuar bazat ushtarake përreth Gjirit Persik dhe ka dërguar trupa, avionë dhe grupe sulmuese ajrore, të gjitha për të “përmbajtur” Republikën Islamike.

Rënia e Sirisë nën ish-presidentin Bashar al-Assad shton një dimension tjetër kërcënimesh kundër Iranit: mundësinë që Turqia, një anëtare e NATO-s, të përdoret si një agent i SHBA-së për të hapur fronte anti-Iran në Irak dhe Azerbajxhan. Në Gjirin Persik, aleatët e SHBA-së, Arabia Saudite dhe Emiratet e Bashkuara Arabe, mbajnë një front kundër forcave të lidhura me Ansarallah të Jemenit, një anëtar relativisht i ri dhe i fuqishëm i Aktit të Rezistencës.

Ndërsa retorika e udhëheqësve të Iranit shpesh përqendrohet te “keqdashësit” e agjendave perëndimore, në frontin e brendshëm, Irani gjithashtu përballlet me sfida të rritura. Inflacioni është rritur, riali ka rënë në liri, banesat po bëhen gjithnjë e më të paafordueshme dhe mungesat e energjisë kanë çuar në ndërprerje të energjisë. Frustrimi publik po rritet ndërsa këto çështje shpesh fajësohen për paaftësinë qeveritare. Iranianët po bëjnë pyetje të ngutshme – Çfarë do të bëhet me çmimet e qirave? Çmimet e ushqimeve? Ngrohja gjatë dimrit? Si do të ndihmojë eliminimi i “rrënjëve të sionizmit” për çështje të tilla si “bukë dhe gjalpë”?

Pa dyshim, Uashingtoni do të përpiqet të shfrytëzojë këtë përputhje të rrallë të dobësive të brendshme dhe rajonale të Iranit për të synuar Republikën Islamike në muajt në vijim.

A do të materializohet një kundërpërgjigje iraniane?

Armiku i vërtetë i Iranit nuk është Izraeli drejtpërdrejt, por SHBA, pa të cilën Tel Avivi nuk mund të shpresonte të projektonte fuqinë e tij në rajon. Neutralizimi i ndikimit të SHBA-së – përmes luftës ose kërcënimit të besueshëm të saj – do të dobësonte mbrojtësin e Izraelit. Operacioni True Promise III paraqet një mundësi të tillë.

Siç theksoi The Cradle muajin e kaluar: “Vetëm marrëveshjet me SHBA që janë të miratuara nga Izraeli kanë vlerë – dhe Izraeli do të pranojë vetëm nëse është mundur ushtarakisht.”

Një vazhdim i operacioneve të mëparshme të drejtpërdrejta të Iranit kundër shtetit të okupuar, ky operacion hakmarrës do të synojë të mundësojë Izraelin strategjikisht – dhe, nëse është e nevojshme, të frikësojë SHBA-në – për të detyruar një traktat të gjithanshëm që adreson vuajtjet ekonomike të Iranit. Kohë nuk është në anën e Teheranit; negociatat e zgjatura si ato të Planit të Përbashkët të Veprimit të Shumanshëm (JCPOA) nuk janë më të realizueshme.

Stratigjisti i njohur i shekullit të 19-të, Carl von Clausewitz, shkroi: “Shkalla e forcës që duhet përdorur kundër armikut varet nga shkalla e kërkesave politike nga të dyja palët.”

Cilat janë objektivat – kërkesat politike – të Operacionit True Promise III? Të pengojnë Izraelin nga sulmi ndaj Iranit siç bëri më 26 tetor? Apo të sjellin SHBA-në, dhe për rrjedhojë Izraelin, në tryezën e negociatave?

Udhëheqësit politikë dhe ushtarakë të Teheranit duhet ta shohin operacionin e ardhshëm si një mundësi për të sjellë një zgjidhje të plotë dhe përfundimtare. Kjo nuk është më për një përshkallëzim të mundshëm për të penguar luftën SHBA-izraelite kundër Gazës, por për të zgjidhur mundësitë e çdo lufte të drejtpërdrejtë të huaj kundër Republikës Islamike.

Në vitin 2003, Irani propozoi një “pazë” të madhe; megjithatë, ajo u hodh poshtë nga Administrata Bush. Kjo mund të ringjallet, jo përmes bisedimeve për armët bërthamore, por përmes forcës të kalkuluar. Një “Paqe e Vestfalës” që zgjidh çështjen Iran-Izrael është e mundur.

Përkeqësimi ekonomik

Ekonomia e Iranit është në një gjendje të vështirë. Nuk ka asnjë mundësi për ta fshehur këtë fakt. Dekada sanksionesh kanë shkatërruar rialin, i cili është mbi 1 dollar = 800,000 riala dhe pritet të vazhdojë të bjerë. Inflacioni, sipas të dhënave zyrtare, është rreth 33 përqind, megjithatë normat reale besohet të jenë shumë më të larta në provinca.

Kostot e huamarrjes, të lidhura me normat e larta të interesit, shtypin bizneset dhe familjet njësoj. Tregu i pasurive të patundshme në Teheran është po ashtu i mjerueshëm, me qiratë që janë rritur me 50 përqind krahasuar me vitin e

kaluar. Ndërsa dimri thellohet, ndërprerjet e energjisë dhe mungesat e gazit natyror e përkeqësojnë situatën, dhe ndotja e ajrit e bën ajrin në Teheran pothuajse të pa frymëmarrshëm.

Një burim nga Irani dërgoi një foto të ajrit të ndotur te **The Cradle** me mbishkrimin: “Ky është ajri që ne frymëmarrim çdo ditë.”

Jo të gjithë këtë krizë ekonomike mund të fajësohet për sanksionet, të cilat janë justifikimi i shpesh-përsëritur i Teheranit. Pavarësisht nga mrekullitë e njohura të zhvillimit të Iranit gjatë katër dekadave të fundit, neglizhenca qeveritare ka përkeqësuar problemet e infrastrukturës në ujitje, energji dhe strehim. Rritja e popullsisë ka tejkaluar zhvillimin e strehimit, ndërsa centralizimi i ministrive në Teheran ka shtuar më tej ngarkesën mbi burimet. Me një të tretën e fuqisë punëtore të punësuar nga shteti, decentralizimi mund të lehtësojë presionet urbane. Ndërkohë, papunësia mbetet e qëndrueshme në 7.5 përqind.

Izraeli mund të jetë “më i dobët se rrjeti i një merimange,” siç tha dikur sekretari i përgjithshëm i Hezbollahut, Hassan Nasrallah, por Irani gjithashtu ka dobësitë e veta.

Lufta është e pashmangshme

Rënia e Assedit ka inkurajuar armiqtë e Teheranit. Irani perceptohet si i dobët pasi ka humbur një anëtar “qendror” të Aktit të Rezistencës, Hezbollah është “anashkaluar” por po përshtatet, dhe partnerët rajonalë të SHBA-së, Arabia Saudite dhe Emiratet e Bashkuara Arabe, po ushtrojnë presion mbi qeverinë de facto të Jemenit në Sana’a.

Në Uashington dhe Tel Aviv, diskutimet për luftën me Iranin nuk janë më thjesht thashetheme. Kryeministri izraelit Benjamin Netanyahu dhe aleatët e tij të ekstremit të djathtë mbështesin hapur konfliktin, të mbështetur nga pasion i fortë dhe financat e figurave si miliarderi Miriam Adelson, e cila ka investuar shumë në rikthimin e Presidentit të zgjedhur Donald Trump në Shtëpinë e Bardhë në vitin 2025. Burri i saj i ndjerë, Sheldon Adelson, ka thënë dikur se SHBA-ja duhet të “zgjidhë problemin iranian duke hedhur një bombë bërthamore.”

Scenario kërcënimi për të shtuar presionin mbi Iranin përfshin terroristët e mbështetur nga Turqia në Siri që sulmojnë fraksionet shiite të udhëhequra nga Iraku dhe sulme të brendshme në Iran nga Mujahideen-e Khalq (MeK), terroristët Baluch dhe kurdë. Analisti gjeopolitik Lee Slusher parashikon gjithashtu se Ankaraja mund të përpiqet të ngrejë trazira mes popujve Azerbajxhanas në Azerbajxhanin (iranian).

Washingtoni dhe Tel Avivi nuk po kërkojnë ndryshim qeverie në Iran; ata kërkojnë shembjen e qeverisë. Scenari ideal është që Irani të shpërbëhet përgjatë vijave etno-gjuhësore, me fraksione luftuese që luftojnë për supremaci. Modelet e tyre janë Libia (pas Gadafit), Iraku (pas Sadamit) dhe Siria (pas Assedit). Ndërkohë që fraksionet iraniane luftojnë mes vete, ashtu siç po bëjnë sirianët, bombarduesit amerikanë dhe izraelitë do të synojnë shkatërrimin e infrastrukturës ushtarake të Iranit, ashtu siç forca ajrore e okupimit shkatërroi 80 përqind të kapaciteteve ushtarake të mbetura të Sirisë.

Këshilla e Clausewitz

Nëse qëllimi i Gardës Revolucionare Islamike (IRGC) është thjesht të pengojë Izraelin, ai mund ta arrijë këtë. Megjithatë, një pengesë e tillë vetme nuk do të heqë sanksionet apo do të rihapë ekonominë e Iranit. Pa një veprim më të gjerë, mbështetja e SHBA-së për grupet e shumta dhe destabilizimi i brendshëm do të vazhdojnë, duke çuar në një skenar të ngjashëm me shpërbërjen e shtetit sirian.

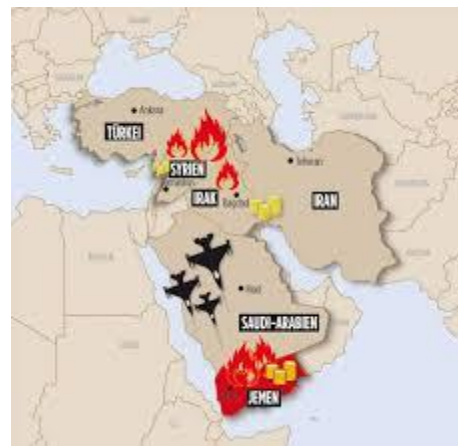
Irani duhet, prandaj, të konsiderojë një strategji më të madhe. Siç e vuri në dukje Clausewitz, “Shkalla e objektivit ushtarak ... duhet të përputhet me qëllimet politike.”

Në True Promise III, Teherani duhet të synojë më lartë se në operacionet e kaluara. Qëllimi i vërtetë nuk është Izraeli – një thjesht agent – por mundësuesi i tij, SHBA. Pengimi i SHBA-së do të dobësonte përkatësisht pozitat e Izraelit. IRGC duhet të dërgojë një mesazh të qartë: mbrojtjet ajrore të SHBA-së si THAAD nuk mund të mbrojnë asetet ushtarake apo civile.

Sulmet ndaj objekteve kyçe izraelite si infrastruktura në Haifa dhe Tel Aviv, rafineritë dhe platformat jashteshore duhet të prishin dukshëm rajonin, duke shkaktuar dëme që janë shumë të rëndësishme për t’u injoruar nga mediat perëndimore. Këto veprime do të ekspozonin dobësitë e Izraelit, duke minuar iluzionin e pavendosshmërisë ushtarake të tij. Aftësia e Jemenit për të detyruar anijen USS Harry Truman të tërhiqet ofron një model.

Demonstrimi se Flota Detare e SHBA-së nuk mund të projektojë fuqinë efektivisht kundër Iranit do të ndryshonte kalkulimin strategjik në Uashington. Po ashtu, synimi i infrastrukturës energjetike saudite dhe të Emirateve të Bashkuara Arabe do të tregonte pasojat rajonale të çdo konflikti, duke forcuar “kostot e papranueshme” të luftës.

Operacioni True Promise III duhet të udhëhiqet nga dy parime: ekspozimi i “pamundësisë së fitores” dhe demonstrimi i “kostos të papranueshme” të konfliktit. Narrativa e Izraelit për “fitoren e përrjetshme” është praktikisht një sistem Ponzi i mbështetur në dukje.

Duke shkatërruar këtë iluzion, IRGC mund të detyrojë politikanët e SHBA-së të rishikojnë angazhimet e tyre. Lufta e vërtetë nuk ndodhet në Tel Aviv, por në Uashington. Për Iranin, bastet janë ekzistenciale – të sigurojnë një zgjidhje përfundimtare ose të rrezikojnë shpërbërje të ngadalshme nën presion të vazhdueshëm. True Promise III ofron një mundësi të shkurtër, por kritike për të negociuar nga pozita e forcës. Teherani duhet ta shfrytëzojë atë.
/TheCradle/GazetaImpakt

Dhimbja e Gaza-s: Një Tragjedi për Historinë dhe Njerëzimin

Shkruan: Hamzi Ibraimi

Shekulli XXI, një periudhë e avancimeve teknologjike dhe informacioneve që qarkullojnë me shpejtësinë e dritës, vazhdon të dëshmojë indiferencën globale ndaj tragjediave të shumta njerëzore. Një nga këto tragjedi është situata në Gaza, ku çdo ditë shkatërrohen jetë, shtëpi, spitale dhe shkolla nga bombardimet e vazhdueshme të okupatorit. Në këtë rajon të lashtë dhe të pasur me histori, tragjedia njerëzore dhe lufta për mbijetesë janë kthyer në një realitet të përditshëm.

Çdo prind palestinez përjeton dhimbjen e humbjes së një fëmije, ndërsa çdo fëmijë palestinez mëson herët ndjesinë e varrosjes së një prindi. Në Gaza, një territor që ka shërbyer si simbol i vuajtjes dhe rezistencës, lufta për të drejtat themelore dhe dinjitetin njerëzor nuk është ndërprerë kurrë, përkundrazi, është thelluar.

Simbol i Rezistencës

Për dekada të tëra, populli palestinez ka përballuar shpronësime, dhunë sistematike dhe mungesë të të drejtave themelore. Gaza, Bregu Perëndimor dhe Jerusalemi (Qudsi) janë kthyer në simbole të padrejtësisë së vazhdueshme dhe shtypjes nga okupimi izraelit.

Përballë kolonive ilegale dhe rrethimeve të vazhdueshme, populli palestinez ka treguar një qëndresë të jashtëzakonshme për të ruajtur identitetin kombëtar dhe për të mbrojtur të drejtat e tyre legjitime.

Megjithatë, çdo përpjekje për të drejtat themelore përballlet me një sistem të strukturuar diskriminues që shpërfill dinjitetin dhe ekzistencën e tyre. Pavarësisht kësaj, qëndresa e popullit palestinez mbetet një testament për rezistencën njerëzore kundër padrejtësisë.

Heshtja Globale

Heshtja e bashkësisë ndërkombëtare përballë dhunës së vazhdueshme ndaj Gazës është një dështim moral dhe politik. Në vend që të marrin masa konkrete për t'i dhënë fund tragjedisë, liderët ndërkombëtarë shpesh mjaftohen me deklarata boshe dhe indiferencë. Kjo heshtje nuk është vetëm mosveprim, por edhe një akt bashkëfajësie në vuajtjet e një populli të pambrojtur. Heshtja nuk kufizohet vetëm te liderët politikë. Si qytetarë të zakonshëm, shpeshherë jemi dëshmitarë të vuajtjeve në Gaza përmes mediave, por zgjedhim të mos reagojmë nga frika e etiketimeve.

Ky mosveprim kolektiv na bën bashkëfajtorë në dhimbjen dhe humbjet e popullit palestinez. Si prindër dhe si qenie njerëzore, indiferenca ndaj dhimbjes së tjetrit na bën të humbasim pjesë të rëndësishme të ndërgjegjes sonë kolektive. Fëmijët palestinezë meritojnë të jetojnë me të njëjtat të drejta si çdo fëmijë tjetër në botë, dhe heshtja jonë vetëm sa thellon vuajtjet e tyre.

Koha për të Vepruar

Ndryshimi fillon nga ne. Zëri i qytetarëve të zakonshëm mund të sfidojë heshtjen dhe të nxisë veprime konkrete. Protestat paqësore, peticionet, fushatat e ndërgjegjësimit dhe mbështetja për organizatat që luftojnë për drejtësinë në Palestinë janë mënyra efektive për të dhënë kontributin tonë.

Bota nuk duhet të vazhdojë të heshtë. Çdo ditë që kalon pa veprime konkrete për zgjidhjen e krizës në Gaza është një humbje për njerëzimin. Gaza na kujton se dhimbja e njërit duhet të jetë dhimbja e të gjithëve. Mbështetja jonë për drejtësinë dhe të drejtat themelore në Palestinë është një thirrje për të ruajtur vetë thelbin e humanizmit tonë.

Nëse vazhdojmë të qëndrojmë pasivë, nuk është vetëm Palestina që humbet, por është edhe ndërgjegjja jonë kolektive që dështon. Tani është koha për të vepruar dhe për të ndaluar flakët në Gaza, të cilat kërcënojnë të djegin edhe ndjenjën tonë të përbashkët për drejtësi dhe humanizëm.

Kjo tragjedi globale kërkon veprim të menjëhershëm dhe të koordinuar nga të gjithë—individë, organizata dhe shtete. Vetëm duke ngritur zërin dhe duke vepruar mund të ndërtojmë një botë ku drejtësia dhe dinjiteti njerëzor triumfojnë mbi dhunën dhe padrejtësinë. Gaza është thirrja jonë për ndërgjegjësim dhe veprim, një test që njerëzimi nuk mund të përballojë ta dështojë./GazetaImpakt

Lufta për Sirinë: Fuqitë rajonale garojnë për ndikim

Nga Mawadda Iskandar

Rënia e Assad ka lënë fuqitë rajonale – Turqinë, Katarin, Arabinë Saudite dhe Emiratet e Bashkuara Arabe – duke garuar për të riformuar rolet e tyre në Siri, duke konkurruar për të fituar preferencat e qeverisë përkohshme, duke ringjallur rivalitetet e vjetra dhe duke u përballur me pasojat e paqëllimshme të ndërhyrjeve të tyre të kaluara që çuan në shkatërrimin e Sirisë.

Situata në Siri mbetet e mbuluar nga paqartësia. Pavarësisht përpjekjeve nga liderët e përkohshëm të udhëhequr nga rebelët për të kërkuar një fillim të ri të fokusuar në “zerimin e problemeve”, duke përqafuar përfshirjen dhe duke shtyrë vendimet për çështje të rëndësishme, aranzhimi i të ardhmes së Sirisë, i formësuar nga sponsorizuesit turq dhe katariotë dhe aleatët e SHBA-së, përballlet me sfida të mëdha.

Kërcënimet janë të mëdha, pasi kjo është fazë përcaktuese për qeverisjen dhe aleancat e ardhshme të vendit.

Kundër këtij konteksti, si e interpretojnë lojtarët kyçë rajonalë këto transformime dhe cilat pozita është e mundur që ata të adoptojnë?

Rënia e shpejtë e guvernatorëve sirianë në duar të grupeve të armatosura të udhëhequra nga Ahmad al-Sharaa (i njohur zakonisht si Abu Mohammad al-Julani), i cili ka ri-markuar veten nga një figurë terroriste në një lider modernist, e ka kapur rajonin në befasi. Deklarata e liderit de fakto se “Organizimi i zgjedhjeve mund të marrë katër vjet; çdo zgjedhje e vlefshme do të kërkojë një censim të plotë të popullsisë” shton paqartësinë që rrethojnë sistemin politik që do të zëvendësojë një udhëheqje autoritare që ka zgjatur dekada.

Shtetet që po dalin nga një estrangim 13-vjeçar me ish-presidentin Bashar al-Assad nuk kishin pritur një largim kaq të papritur të tij. Fillimisht, përgjigjja e tyre instinktive ishte të mbështesnin unitetin e Sirisë nën udhëheqjen

ekzistuese. Megjithatë, shoku i 8 Dhjetorit u përhap përtej kufijve të Sirisë, duke detyruar fuqitë rajonale të rishikojnë pozitat e tyre.

Rënia papritur e qeverisë siriane ngriti pyetje të rëndësishme: A e nxitën shtetet e Gjirit Persik dhe ato arabe përshpejtimin e pajtimit me Assad? Kapja e Damaskut nga opozita dhe largimi i mëvonshëm i Assad për në Moskë zbuloi brishtësinë e strategjisë së tyre.

Shtetet e Gjirit, veçanërisht Arabia Saudite dhe Emiratet e Bashkuara Arabe, shpejt kaluan në një angazhim me udhëheqjen e re. Pavarësisht se disa orë pas rënies së qeverisë, Arabia Saudite lëshoi një deklaratë që shprehte "monitorimin e zhvillimeve të shpejta në vendin vëllazëror të Sirisë dhe shprehte kënaqësinë e saj me hapat pozitive të ndërmarra për të siguruar sigurinë e popullit sirian, për të parandaluar derdhjen e gjakut dhe për të ruajtur institucionet dhe burimet e shtetit të Sirisë".

Disa ditë para se rebelët të merrnin kontrollin, Presidenti i Emirateve të Bashkuara Arabe, Mohamed bin Zayed al-Nahyan, tha në një bisedë telefonike me presidentin sirian Assad, se vendi i tij "mbështet shtetin sirian dhe e mbështet atë në luftën kundër terrorizmit, në shtrirjen e sovranitetit të tij, në unifikimin e territoreve të tij dhe në arritjen e stabilitetit".

Dita pas rënies së Damaskut, Abu Dhabi ritheksoi mbështetjen për unitetin dhe integritetin e Sirisë, por gjithashtu "kërkoj nga të gjitha palët siriane të përparojnë me mençuri gjatë këtij momenti të rëndësishëm në historinë e Sirisë, në një mënyrë që plotëson aspiratat dhe ambiciet e të gjitha grupeve të popullsisë siriane."

Egjipti, pa dyshim që po përjeton një efekt të valëzuar me intensitet të madh, theksoi rëndësinë e unitetit, duke i dhënë përparësi një procesi të gjithëpërfshirës politik për të arritur stabilitetin dhe konsensusin.

Përgjatë riorientimit të tyre gjeopolitik, mediat në vendet rajonale kaluan në një ndryshim të dukshëm në narrativën e ngjarjeve. Fillimisht, ato pasqyronin perspektivën e qeverisë siriane, duke përdorur terminologjinë e saj dhe duke i quajtur grupet e armatosura "terroristë". Me kalimin e kohës, megjithatë, kjo gjuhë evoluoi; media filloi t'i përshkruante këto grupe si "opozitën e armatosur". Përfundimisht, rënia e qeverisë siriane u paraqit si "rënia e shumëpritur e qeverisë".

Krijimi i shqetësimeve rajonale për të ardhmen e Sirisë

Ngjarjet që po zhvillohen kanë nxitur shqetësime kritike: Cili do të jetë formati i qeverisë që do të dalë në Siri? Çfarë do të ndodhë me fraksionet që kanë një histori ekstremizmi? Si do t'i menaxhojnë pakicat dhe mbështetësit e mëparshëm të qeverisë?

Për Rijadin, kolapsi i Damaskut ishte një goditje për kalkulimet e tij gjeopolitike, duke e lënë mbretërinë të shpallë një rishikim të qasjes së saj – por gjithashtu paraqet një mundësi të pazëvendësueshme për të minuar më tej

Eksenin e Rezistencës të udhëhequr nga Irani. Ata shpejt dërguan një delegacion për të takuar udhëheqjen e re në Sharaa, duke sinjalizuar një ndryshim pragmatik.

Emiratet e Bashkuara Arabe, të kujdesshme për tendencat islamiste të opozitës, gjithashtu iu afruan administratës në formim për të shqyrtuar mundësinë e bashkëpunimit, ndërkohë që mbrojtën veten nga forcimi i ndikimit të Turqisë dhe Katarit.

Egjipti, duke u përballur me brishtësinë politike të brendshme, shmangu angazhimin direkt, duke kufizuar përfshirjen e tij në përpjekje diplomatike. Jordania, gjithashtu e shqetësuar për pasigurinë rajonale, organizoi një takim urgjent të Komitetit të Kontaktit Ministror Arab për Sirinë më 14 dhjetor.

Pjesëmarrësit, përfshirë Arabinë Saudite, Irakun, Libanin dhe Egjiptin, ranë dakord për "Mbështetjen e rolit të dërguarit të OKB-së për Sirinë dhe kërkimin nga Sekretari i Përgjithshëm i OKB-së për të siguruar të gjitha burimet e nevojshme për të filluar punën në krijimin e një misioni të OKB-së për të ndihmuar Sirinë në mbështetje dhe mbikëqyrjen e procesit kalimtar, dhe për të ndihmuar popullin sirian në arritjen e një procesi politik të udhëhequr nga sirianët, në përputhje me Rezolutën 2254."

Axhenda konkurruese

Hadi Qubaisi, drejtor i Qendrës së Unionit për Kërkimin dhe Zhvillimin, thekson prioritetet e ndryshme rajonale, duke thënë për *The Cradle*:

"Arabia Saudite po përpiqet të ketë një rol në Siri sepse ka pasur një rol në luftën siriane dhe ka ndikim wahabist, ndikimin e sheikëve, forca ekstreme dhe disa forca ushtarake. Prandaj, ajo kërkon të marrë një pjesë nga sukcesi i Turqisë, në mënyrë që Turqia të mos monopolizojë mundësinë e plotë siriane. Po ashtu, ajo dëshiron të jetë një partnere në rregullimin e situatës siriane në nivelin ekonomik dhe politik, për të siguruar që ky arritje dhe ky mjedis sirian të mos bëhen një platformë për ngritjen e problemeve që ndikojnë në Arabinë Saudite, veçanërisht në Jordani."

Sa i përket Emirateve të Bashkuara Arabe, Qubaisi beson se ato “e shohin atë që ndodhi si një arritje turke dhe katarite, dhe mendojnë se kjo arritje nuk duhet të vazhdojë dhe kanë tendencën ta dobësojnë dhe ta sabotojnë atë, sepse ka ndikim në rajonet kurde dhe nuk ka pasur ndikim ndërmjet opozitës gjatë luftës së mëparshme, ajo do të përpiqet ta bëjë ndërtimin e kësaj strukture të re më të vështirë dhe më të komplikuar.”

Kërkuesi dhe shkrimtari politik shton se Egjipti “e sheh këtë klimë, e cila ka një veshje islamike në një masë të madhe formale, si një faktor ndikues të Vëllazëria, veçanërisht pasi po kalon në një gjendje dobësie të madhe në nivelin ekonomik dhe politik të brendshëm, dhe frikëson për shpërndarjen e një efekti nga Siria në Egjipt.”

Stabiliteti dhe interesat vetjake

Kush do të formësojë përfundimisht të ardhmen e Sirisë? Ndërkohë që dinamika e brendshme e një tissus shoqëror të fragmentuar dhe aleancave politike të kundërta do të luajë një rol qendror, ndërhyrjet e jashtme mbeten një faktor i rëndësishëm. Shtetet mbështetëse si Turqia dhe Katari do të përdorin ndikimin e tyre me kujdes, ndërsa të tjerët, përfshirë Arabinë Saudite, Emiratet e Bashkuara Arabe dhe Jordaninë, do të peshojnë angazhimin e tyre për të mbrojtur interesat e tyre strategjike.

Megjithatë, Qubaisi argumenton se udhëheqja e Sharaa-s, deri tani e karakterizuar nga pragmatizmi, ka si qëllim neutralizimin e konflikteve të mundshme me fuqitë e huaja duke ndërtuar marrëdhënie të balancuara. Agjendat që përplasen të koalicioneve të veriut (Turqia dhe Katari) dhe të jugut (Arabia Saudite, Emiratet e Bashkuara Arabe dhe Jordania) mund të çojnë në konkurrencë të intensifikuar në tokën siriane, duke mundur të përfshijnë fraksionet kurde në rivalitete të gjerë gjeopolitike.

Disa faktorë kyç do të përcaktojnë drejtimin e ardhshëm të Sirisë dhe stabilitetin e Perëndimit të Azisë. Së pari, kënaqësia e fuqive rajonale me pozitat e tyre përkatëse, ndikimin dhe fitimet në sistemin e ri politik do të luajë një rol kritik. Çdo shtet do të vlerësojë nëse interesat e tij strategjike po adresohen siç duhet dhe nëse mund të ruajë pozicionin e tij në rendin që po evoluon.

Së dyti, niveli i besimit që këto shtete kanë në stabilitetin afatgjatë të Sirisë do të ndikojë fort në angazhimin e tyre.

Çdo shenjë e trazirave të vazhdueshme apo dështimit të qeverisjes mund të shtyjë aktorët e jashtëm të rishikojnë angazhimin e tyre ose të intensifikojnë ndërhyrjet.

Në fund, shkalla në të cilën bashkëpunimi ndërmjet lojtarëve kyçë rajonalë – Turqisë, Katarit, Jordanisë, Arabisë Saudite dhe Emirateve të Bashkuara Arabe – përputhet me interesin e përbashkët për të ruajtur sigurinë rajonale do të jetë përcaktuese. Nëse këto shtete me shumicë sunite mund të gjejnë një terren të përbashkët dhe të shohin stabilitetin e Sirisë si një dobi të përbashkët, mundësitë për një kalim paqësor dhe një proces rindërtimi do të përmirësohen ndjeshëm.

Ndërkohë që Ankara dhe Doha festojnë fundin e Republikës Arabe Siriane si një triumf politik, Arabia Saudite, Emiratet e Bashkuara Arabe dhe Egjipti mbeten të kujdesshëm për mundësinë e ringjalljes së lëvizjeve islamiste brenda kufijve të tyre.

Lëvizjet islamiste – shumë prej të cilave këto shtete të njëjta i kanë armatosur ose mbështetur, qoftë drejtpërdrejt ose tërthorazi, si pjesë e strategjive të tyre gjeopolitike gjatë konfliktit sirian – mund të përfaqësojnë tani një rast të mirë të kthimit të pulave në shtëpi ./TheCradle/GazetaImpakt

Punonjësit e BBC zbulojnë ‘të gjithë punën’ e redaktorit për të mbuluar krimet e luftës izraelite

Redaktori i lajmeve Raffi Berg thuhet se kontrollon mbulimin në internet të gjenocidit në Gaza për të siguruar që krimet izraelite të ‘ujiten’ ose të injorohen.

Redaktori i BBC-së, Raffi Berg, ka pothuajse kontrollin e plotë të mbulimit në internet të transmetuesit britanik të luftës së Izraelit në Gaza dhe po siguron që të gjitha ngjarjet të raportohen me një paragjykim pro-izraelit, sipas një raporti të ri të botuar më 28 dhjetor nga *Drop Site News* .

“E gjithë puna e këtij djaloshi është të zbusë gjithçka që është shumë kritike ndaj Izraelit,” tha një ish-gazetar i BBC. *Drop Site News* foli me 13 punonjës aktualë dhe të mëparshëm të cilët deklaruan se mbulimi i BBC vazhdimisht zhvlerëson jetën palestineze, injoron mizoritë izraelite dhe krijon një ekuivalencë të rreme në një konflikt krejtësisht të pabalancuar.

Një gazetar tjetër i BBC tha se Berg luan një rol kyç në një kulturë më të gjerë të BBC-së të “propagandës sistematike izraelite”.

“Sa fuqi ka është e egër”, tha një gazetar tjetër.

“Kishte një frikë ekstreme në BBC, se nëse do të donit të bënit ndonjë gjë për Izraelin apo Palestinën, redaktorët do të thoshin: “Nëse doni të parashtroni diçka, duhet të kaloni nëpër Raffi dhe të merrni shenjën e tij,” shpjegoi një gazetar tjetër. .

Në një rast, Berg minimizoi

akuzat e Amnesty International se Izraeli po kryen gjenocid në Gaza.

Berg zgjodhi një titull që thoshte, “Izraeli hedh poshtë pretendimet e ‘fabrikua’ të gjenocidit”, për të përshkruar raportin e Amnesty dhe nuk e postoi historinë për 12 orë pasi ishte shkruar për të shtypur shtrirjen e saj në internet. Gazetarët e intervistuar nga *Drop Site* vunë në dukje gjithashtu se raporti i Amnesty-së nuk u mbulua në programet kryesore të lajmeve të BBC-së – BBC One’s News At One, News At Six, ose News At Ten ose në programin kryesor të çështjeve aktuale, *Newsnight* të BBC Two.

“Kushdo që shkruan për Gazën apo Izraelin pyetet: “A ka shkruar në edopol [politikën editoriale], avokatë dhe a ka shkruar te Rafi?”, tha një gazetar tjetër.

Raffi Berg, i cili shkroi një libër që vlerëson operacionet klandestine të Mossad-it, ka fuqi të madhe për të ndikuar në perceptimet e luftës së Izraelit në Gaza, sepse faqja e lajmeve të BBC-së është faqja e lajmeve më e vizituara në internet, me mbi 1.1 miliardë vizita vetëm në maj.

Lufta e Izraelit në Gaza ka vrarë mbi 45,000 palestinezë, shumica gra dhe fëmijë, dhe ka rrafshuar zona të mëdha të enklavës së rrethuar.

Paragjykimi pro-izraelit i imponuar nga Berg është i dukshëm në gjuhën e përdorur për të mbuluar luftën.

Ndërsa tregimet “në mënyrë të dukshme” përdorën fjalë si “masakër”, “masakë” dhe “mizori” për t’iu referuar Hamasit, ata “nëse fare”, i përdorën ato “në lidhje me veprimet e Izraelit”, shkroi Rami Ruhayem, korrespondenti arab i BBC-së me bazë në Bejrut.

Në një rast tjetër, BBC botoi një artikull me një titull që fshihte përgjegjësinë e Izraelit për vrasjen e një familjeje të tërë në një sulm me raketa. “Izraeli Gaza: Babai humb 11 anëtarë të familjes në një shpërthim”, thuhej në titull.

Drop Site vëren se kur BBC përmend Izraelin si autor, ai përdor paralajmërimin “siç thuhet”.

BBC përdor gjithashtu eufemizmat e preferuar nga ushtria izraelite për të fshehur krimet e luftës të ushtarëve të saj. Për shembull, BBC e përshkruan transferimin me forcë ose spastrimin etnik të civilëve palestinezë si “evakuime”.

Në një rast, BBC e përshkroi rrethimin total të Izraelit në Gaza me një titull duke thënë: “Izraeli synon të ndërpresë lidhjet me Gazën pas luftës me Hamasin”. Betimi publik i ministrit të Mbrojtjes Yoav Gallant për të imponuar një “rrethim të plotë” në Gaza ndërsa i quajti palestinezët “kafshë njerëzore” mori vetëm një përmendje në çdo përmbytje në internet të BBC.

Gazetarët duke folur me *Drop Site* thanë se ata i bënë kërkesa specifike menaxhmentit të BBC-së për të balancuar mbulimin e tij, por kërkesat e tyre janë injoruar.

“Shumë prej nesh kanë ngritur shqetësime se Raffi ka fuqinë të riformulojë çdo histori dhe ne jemi të injoruar,” tha një gazetar. “Pothuajse çdo korrespondent që njihni ka një problem me të,” tha njëri. “Ai është emëruar në takime të shumta, por redaksia e BBC thjesht e injoroi atë.”

Gazetari tha se ata kërkuan që historitë duhet “të theksojnë se Izraeli nuk i kishte dhënë BBC-së qasje në Gaza, se rrjeti duhet t’i japë fund praktikës së paraqitjes së versioneve zyrtare izraelite të ngjarjeve si fakte dhe se BBC duhet të bëjë më shumë për të ofruar kontekst rreth Pushtimi izraelit dhe fakti që Gaza është e populluar në masë dërrmuese nga pasardhësit e refugjatëve të dëbuar me forcë nga shtëpitë e tyre duke filluar nga viti 1948.

/TheCradle/GazetaImpakt

Shkencë pa mençuri në duart e terroristëve

Nga Pouia Tajali

Arsimi, veçanërisht në nivelet më të larta, ka qenë gjithmonë një mjet i fuqishëm për avancimin personal dhe shoqëror. Megjithatë, kur njohuria ndahet nga etika, ajo mund të bëhet një kërcënim serioz për njerëzimin. Historia bashkëkohore paraqet shumë shembuj individësh që, në vend që të përdornin arsimin dhe ekspertizën e tyre për të ndërtuar një botë më të mirë, janë angazhuar në rrugë shkatërruese dhe terroriste. Maryam Rajavi, liderja e Organizatës Mujahedin-e Khalq, dhe

Mohammad al-Jolani, lideri i Frontit al-Nusra, janë dy shembuj të shquar të këtij fenomeni.

Maryam Rajavi, një e diplomuar në metalurgji nga Universiteti Sharif i Teknologjisë, një nga institucionet më të shquara arsimore dhe kërkimore të Iranit, është e njohur për rolin e saj të spikatur në rezistencën e armatosur kundër qeverisë iraniane. Universiteti Sharif i Teknologjisë, i themeluar në vitin 1965, ka prodhuar shumë ekspertë të shquar në fusha të ndryshme inxhinierike dhe shkencore për shkak të standardeve të tij të larta akademike. Megjithatë, Rajavi zgjodhi një rrugë që e largoi nga zhvillimi shkencor dhe e çoi drejt aktiviteteve politike dhe terroriste. Ky ngre pyetjen: A mund të bëhet arsimi i lartë, pa pasur një rafinim etik, një mjet për dhunë dhe diktaturë?

Mohammad al-Jolani, një i diplomuar në mjekësi nga Universiteti i Damaskut, është një tjetër shembull që tregon se si njohuria pa etikë mund të bëhet një mjet për dhunë. Ai është aktualisht i njohur si lideri i Frontit al-Nusra. Al-Nusra, një degë e al-Kaedës, u themelua në Siri në vitin 2011 me qëllimin për të rrëzuar qeverinë siriane, duke përdorur taktika dhune dhe terrori. Ky grup, i listuar si organizatë terroriste nga Kombet e Bashkuara dhe shumë shtete, ka kërcënuar jo vetëm sigurinë e popullit sirian, por gjithashtu ka krijuar një krizë humanitare të madhe në rajon. Njohuria mjekësore që duhet të përdoret për të përmirësuar jetën njerëzore, në duart të al-Jolanit, është bërë një mjet për luftë dhe shkatërrim. Kjo tregon qartë se arsimi pa një rafinim etik mund të çojë jo në shpëtimin e jetëve, por në shkatërrimin e tyre.

Kur arsimi nuk shoqërohet me rafinim moral, njohuria lehtë kthehet në një mjet për pushtet, korrupsion dhe dhunë. “Arsimi pa etikë” është si një shpata me dy faqe, që mund të shërbejë për njerëzimin ose të presë themelet morale dhe njerëzore të shoqërisë. Maryam Rajavi dhe Mohammad al-Jolani janë shembuj kryesorë të individëve që kanë përdorur arsimin e tyre, pa pasur parasysh parimet etike, për qëllime shkatërruese.

Organizata Mujahedin-e Khalq, e udhëhequr nga Maryam Rajavi, është një shembull i këtij kërcënimi. E themeluar në vitet 1960 me qëllimin për të kundërshtuar regjimin Pahlavi, ky grup u kthye në rezistencë të armatosur kundër Republikës Islamike të Iranit pas Revolucionit të vitit 1979. Bashkëpunimi i tij me armiqtë e Iranit, përfshirë Saddam Hussein gjatë Luftës Iran-Irak, dhe operacionet e tij terroriste, e kanë bërë atë një nga grupet më kontroverze politike. Edhe pse Mujahedin-e Khalq është hequr nga listat terroriste të SHBA-së dhe BE-së vitet e fundit, ajo ende konsiderohet një kërcënim të rëndësishëm për shkak të historisë dhe veprimeve të saj.

Pavarësisht dallimeve të tyre ideologjike dhe politike, Fronti al-Nusra dhe Mujahedin-e Khalq ndajnë shumë ngjashmëri në natyrën e tyre terroriste dhe aktivitetet. Të dy grupet kanë përdorur dhunën dhe terrorizmin si mjetet e tyre kryesore për të arritur qëllimet, duke rrezikuar sigurinë lokale dhe rajonale. Të dy grupet kanë forcuar operacionet e tyre përmes mbështetjes së huaj; al-Nusra me mbështetje nga grupet ekstremiste në Lindjen e Mesme dhe Mujahedin-e Khalq përmes bashkëpunimit me armiqtë e Iranit, veçanërisht Saddam Hussein.

Të dy grupet kanë përdorur ideologji ekstreme—pavarësisht nëse janë fetare apo politike—për të rekrutuar luftëtarë dhe për të legjitimuar veprimet e tyre të dhunshme, duke shkaktuar terror dhe shkatërrim që ka pasur pasoja shkatërruese për sigurinë globale. Këto ngjashmëri tregojnë se, pavarësisht dallimeve ideologjike, natyra terroriste e grupeve të tilla ka veti të përbashkëta që paraqesin kërcënime serioze për botën.

Eksperiencat e Frontit al-Nusra dhe Mujahedin-e Khalq na kujtojnë se arsimi pa etikë është një kërcënim serioz për njerëzimin. Rafinimi etik siguron që njohuria të përdoret për të ndërtuar një botë më të mirë dhe për të zgjidhur problemet njerëzore, në vend që të krijojë kriza dhe shkatërrim./Geopolitica/GazetaImpakt

Standartet e dyfishta: marrëveshja e fshehtë e Turqisë me Izraelin

Nga Alireza Niknam

Marrëdhëniet shqetësuese të Turqisë me Izraelin shtrihen përtej tregtisë. Raportet e kohëve të fundit kanë zbuluar se Turqia ka dërguar furnizime me gjak turk për ushtarët izraelitë pa pëlqimin publik dhe pa transparencë. Sipas burimeve si Gazeta Impakt, veprime të tilla thellojnë ndjenjën e tradhtisë që ndjejnë ata që presin që Turqia të harmonizojë politikën e saj me mbështetje të deklaruar për kauzën palestineze. Kjo bashkëpunim i fshehtë thekson një pasiguri morale dhe etike që kërkon një korigjim të menjëhershëm.

Në një botë që po drejtohet gjithnjë e më shumë nga aleancat gjeopolitike dhe interesat ekonomike, është zhgënjyese të shohim shtetet që komprometojnë qëndrimet e tyre morale për përfitime materiale. Një shembull i tillë është marrëdhënia e vazhdueshme tregtare e Turqisë me Izraelin—një marrëdhënie që minon vlerat e përbashkëta të solidaritetit me popujt e shtypur dhe hedh dyshime mbi angazhimin e Turqisë për drejtësi përballë shtypjes. Udhëtimi i fundit i anijes “TRANS SEA” nga Turqia për në Haifa, Izrael, është një shembull i kësaj lidhjeje shqetësuese dhe ngre pyetje serioze mbi prioritetet dhe parimet që udhëhoqën politikën e jashtme të Turqisë.

“TRANS SEA”, një anije naftë dhe kimikatesh, u nis nga porti turk i Çanakallesë më 25 dhjetor 2024. Regjistrimet zyrtare treguan destinacionin e saj si Port Said, Egjipt. Megjithatë, në mes të udhëtimit, anija ndryshoi kurs dhe vazhdoi për në Haifa, Izrael. Për të fshehur më tej qëllimet e saj, Sistemi i Identifikimit Automatik (AIS) i anijes u çaktivizua gjatë udhëtimit—a një lëvizje që shpesh lidhet me fshehjen dhe shmangien e hetimeve.

Ky incident thekson një tendencë shqetësuese të transaksioneve ekonomike të fshehura mes Turqisë dhe Izraelit, transaksione që kundërshtojnë mbështetje të deklaruar të Turqisë për kauzën palestineze. Veprime të tilla zbulon një pasiguri të madhe mes retorikës publike të Turqisë dhe marrëdhënieve të saj prapa skenave, duke ngritur shqetësime mbi sinqeritetin e qëndrimit të saj mbi çështjet e drejtësisë dhe të drejtat e njeriut.

Turqia ka pozicionuar veten si një mbështetëse e zëshme e të drejtave palestineze. Nga dënimi i agresionit izraelit deri te mbështetja e rezolutave ndërkombëtare kundër pushtimit, drejtuesit e Turqisë kanë ndërtuar një imazh të solidaritetit me popullin palestinez. Megjithatë, veprimet flasin më shumë se fjalët, dhe vazhdimi i marrëdhënieve tregtare me Izraelin minon këtë imazh të kujdesshëm të krijuar.

Duke u angazhuar në aktivitete ekonomike që përfitohen drejtpërdrejt nga Izraeli, Turqia mbështet indirekt makinerinë e pushtimit dhe shtypjes. Portet izraelite si Haifa luajnë një rol kyç në ekonominë e vendit, duke mundësuar fluksin e mallrave dhe burimeve që mbështesin politikën e tij në territoret e pushtuara. Çdo transaksion, ngarkesë dhe shkëmbim kontribuon në këtë sistem, duke bërë që tregtia me Izraelin të jetë një mbështetje e heshtur për veprimet e tij.

Shkaku kryesor i tregtisë së Turqisë me Izraelin duket të jetë pragmatizmi ekonomik. Izraeli është një partner i rëndësishëm tregtar për Turqinë, me tregti dypalëshe që arrin miliarda dollarë çdo vit. Mallra që shtrihen nga tekstilet deri te kimikatet dhe elektronika këmbëhen, duke krijuar një marrëdhënie ekonomike të përbashkët. Megjithatë, ky pragmatizëm vjen me një kosto të madhe morale.

Përfitimet ekonomike nuk mund dhe nuk duhet të kalojnë mbi obligimin moral për të qëndruar kundër padrejtësisë. Duke vazhduar të tregtojnë me Izraelin, Turqia dërgon një mesazh se fitimi financiar ka përparësi mbi të drejtat e njeriut dhe solidaritetin. Ky qasje jo vetëm që tradhton kauzën palestineze, por gjithashtu erodoi besueshmërinë e Turqisë si një komb që pretendon të mbrojë drejtësinë në arenën ndërkombëtare.

TRANS SEA
Tanker / Small

[See more >](#)

● Last seen 13 hours ago

Incidenti i "TRANS SEA" gjithashtu thekson një mungesë transparence dhe llogaridhënie në praktikën tregtare të Turqisë. Pasaktësia e qëllimshme e destinacionit të anijes dhe çaktivizimi i sistemit AIS sugjerojnë një qëllim për të shmangur kontrollin. Veprime të tilla ngritin pyetje mbi ato marrëdhënie të tjera të fshehura që mund të po ndodhin dhe nëse udhëheqësia e Turqisë është bashkëpunuese në lehtësimin e këtyre aktiviteteve.

Është e domosdoshme që Turqia të adoptojë një qasje transparente në tregtinë e saj ndërkombëtare, duke siguruar që veprimet e saj të përputhen me parimet e saj të deklaruara. Mjetet e llogaridhënies publike duhet të forcohen për të parandaluar që ndodhin incidente të tilla dhe për t'i siguruar komunitetit ndërkombëtar angazhimin e Turqisë për praktika etike.

Vazhdimi i lidhjeve tregtare me Izraelin është një tradhti e parimeve që Turqia pretendon t'i mbrojtë. Për të mbështetur vërtet popullin palestinez dhe për të qëndruar kundër shtypjes, Turqia duhet të marrë hapa vendimtar për të shkëputur lidhjet ekonomike me Izraelin. Kjo përfshin vendosjen e kufizimeve ndaj tregtisë, rishikimin e marrëveshjeve dypalëshe dhe përparësinë e partneriteteve me shtetet që ndajnë angazhimin e saj për drejtësi dhe të drejtat e njeriut.

Për më tepër, komuniteti ndërkombëtar duhet të mbajë Turqinë përgjegjëse për veprimet e saj. Grupi të interesuar, organizatat e shoqërisë civile dhe qytetarët e shqetësuar kanë një rol thelbësor në kërkimin e transparencës dhe shtytjen për politika që përputhen me parimet morale. Duke e rritur zërin e tyre dhe duke ndriçuar incidente si udhëtimi i "TRANS SEA", ata mund të ndihmojnë në sjelljen e ndryshimeve të rëndësishme.

Marrëdhënia tregtare e Turqisë me Izraelin paraqet një kontradiktë që nuk mund të injorohet. Ndërsa publikisht mbështet kauzën palestineze, tregtia e Turqisë me Izraelin minon besueshmërinë e saj dhe përjetëson padrejtësitë që thotë se kundërshton. Incidenti i "TRANS SEA" shërben si një kujtesë e qartë për nevojën për koherencë midis retorikës dhe veprimit.

Është koha që Turqia të zgjedhë një rrugë që është në përputhje me parimet dhe obligimet e saj morale. Duke ndalur lidhjet e saj tregtare me Izraelin dhe duke përqafuar një qëndrim të vërtetë solidariteti me të shtypurit, Turqia mund të rimarrë pozicionin e saj si një mbështetës i vërtetë i drejtësisë dhe të drejtat e njeriut. Çdo gjë më pak është një tradhti e vlerave që ajo thotë se mbron./GazetaImpakt

Khalil al-Hayya, lideri i Hamas, falenderon ata që luftuan në anën e popullit palestinez

Në një publikim në platformën X, lideri i Hamas shprehet:

Populli libanez, Hezbollah, Jamaa Islamiya, Ansar'Allah i Jemenit, Irani dhe Rezistenca Islamike e Irakut. Në një pjesë tjetër të fjalimit ai gjithashtu falenderoi vendet që ndihmuan Gazën në mënyra të tjera: "Ne përkujtojmë qëndrimet e nderuara të të gjitha vendeve që na mbështetën, veçanërisht vëllezërve tanë në Turqi, Afrikën e Jugut, Algjeri, Rusinë, Kinë, Malajzi dhe Indonezi."